

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra českého jazyka a literatury

Bakalářská práce

Slovní zásoba a jazyková analýza hudebního žánru horrorcore

Vypracoval: Zbyněk Valeš

Vedoucí práce: Mgr. Michaela Křivancová, Ph.D.

České Budějovice 2017

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval především Mgr. Michaele Křivancové, Ph.D., vedoucí mé bakalářské práce, za její nesmírnou ochotu, obětavost, trpělivost a rady, bez kterých by tato práce nemohla vzniknout. Dále bych rád poděkoval za konzultace Mgr. Markétě Maturové, Ph.D. a doc. PhDr. Marii Janečkové, CSc.

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci Slovní zásoba a jazyková analýza hudebního žánru horrorcore jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 74 b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 11. 7. 2017

Podpis:

Zbyněk Valeš

Anotace

Tato práce se zabývá jazykovou stránkou hudebního žánru horrorcore. V teoretické části nejprve seznámí se základními stylistickými charakteristikami uměleckého funkčního stylu a poté představí žánr horrorcore a nastíní jeho stručnou historii. Další kapitola pojednává o postavení vulgarismů v komunikaci. Závěr teoretické části se bude zabývat problematikou mluvených projevů v soukromých a veřejných situacích a vysvětlí pojmy mluvenost a psanost, přičemž se zaměří na rozdíly mezi těmito pojmy.

Praktická část představí tři české horrorcorové interprety a jejich vybranou tvorbu, která bude doplněna o ukázky z textů. Dále bude provedena samotná jazyková analýza vybraných textů, kterou následují kapitoly zaměřené na četnost a klasifikaci vulgarismů.

Abstract

This bachelor thesis deals with the language aspect of the horrorcore genre. In the theoretical part, the reader is first apprized with the basic stylistic characteristics of the artistic functional style and then introduces the genre of horrorcore and outlines its brief history. The next chapter deals with the emplavement of vulgarism in communication. The conclusion of the theoretical part deals with spoken language in private and public situations and it will explain the terms such as speech and written, focusing on the differences between these concepts.

Practical part presents three Czech horror-crook performers and their selected work, which is accompanied by the samples of texts. In addition, the language analysis of selected texts will follow, followed on by chapters on the frequency and classification of vulgarisms.

Obsah

1	Úvod.....	6
2	Charakteristika uměleckého funkčního stylu	7
2.1	Styl uměleckého textu	7
2.2	Kompozice	8
2.2.1	Horizontální členění textu	8
2.2.2	Vertikální členění textu	9
2.3	Hláskoslovná a tvaroslovná stránka textu	9
2.4	Syntaktická stavba textu	10
2.5	Lexikální stavba textu	11
3	Horrorcore.....	12
3.1	Charakteristika	12
3.2	Vznik.....	12
4	Vulgarismy v konverzaci	14
5	Mluvenost a psanost.....	16
5.1	Rozdíly mezi mluvností a psaností	17
5.2	Mluvené projevy a komunikační situace.....	21
5.2.1	Komunikační situace soukromé	21
5.2.2	Komunikační situace veřejné	23
6	Vybraní čeští horrorcorové interpreti a jejich tvorba.....	25
6.1	<i>Řezník</i>	25
6.1.1	<i>Vzestup zla</i> (2010).....	26
6.1.2	<i>Muzeum mentálních kuriozit</i> (2014).....	28
6.1.3	<i>Říše za zrcadlem</i> (2016).....	29
6.2	<i>DeSade</i>	30
6.2.1	<i>2000DeSade</i> (2010).....	31
6.2.2	<i>Sádismus</i> (2013).....	33
6.2.3	<i>Here I Cum</i> (2015)	34
6.3	<i>Haades</i>	35
6.3.1	<i>Duševní bankrot</i> (2013).....	36
6.3.2	<i>Deep Space 9</i> (2017)	38
6.4	Porovnání autorů.....	39
7	Jazyková analýza vybraných textů.....	40
8	Četnost vulgarismů	45
8.1	Rozbor vybraných vulgarismů	49
9	Závěr	57
10	Seznam literatury.....	58
11	Seznam příloh	60

1 Úvod

Každému z nás se již stalo, že při sledování televizního přenosu nebo poslouchání rozhlasu zaslechl něco, co tam ne zcela patří. Vulgarismus. Naše smysly ihned vyhodnotí, že vzhledem ke kontextu není takovéto lexikum běžné, a proto na nás působí cize. Přestože jsme s vulgarismy konfrontováni téměř každý den, existují místa a situace, kde sprostá slova působí nepatřičně a cize.

Tato bakalářská práce zpracovává téma jazykového rozboru hudebního žánru horrorcore. Zaměřit se právě na tento žánr jsem se rozhodl kvůli kauze, která se objevila v českých médiích a zasloužila se o větší popularizaci předního českého horrorcorového interpreta Řezníka. Ten čelil obvinění kvůli svým textům, protože žalující strana tvrdila, že texty nabádají k násilí proti určitým skupinám obyvatel. Celý žánr je agresivně a velmi vulgárně laděný, přesto se jedná o formu umění, a to by nemělo být řízeno konvencemi.

Ohlasy na toto téma nejen z mého okolí mě vedly k tomu, abych se věnoval této problematice blíže a chtěl bych, aby následující práce přiblížila žánr horrorcore většímu množství lidí. Samotní interpreti, kterých je na české scéně jen něco málo přes deset, nejsou běžnému člověku známí. Je to způsobeno jednak tím, že autoři nemají kvůli své tvorbě možnost proniknout do masových hudebních médií a taktéž tím, že se o to ani nepokoušejí a drží se na úrovni malých hudebních klubů, které ovšem nemají problém vyprodávat, protože horrorcore se v České republice těší vcelku velké oblibě, přestože první interpreti se u nás objevili teprve před deseti lety.

Jediný autor, který se dostal do vysílání české veřejnoprávní stanice, je Martin Pohl alias Řezník. Ostatní autoři se médiím buď vyhýbají, popřípadě poskytují jen přátelsky laděné rozhovory pro zájmové internetové stránky, jejichž informační hodnota není příliš vysoká. Proto většina informací k autorům a stylu samotnému byla získávána převážně z ústního sdělení.

V anglickém jazyce existuje několik publikací, věnujících se horrorcoru, ale není mi známo, že by se v českém prostředí zatím někdo blíže problematice tohoto žánru věnoval a z toho vyplývá i nedostatek zdrojů a informací, na které jsem při zpracovávání této bakalářské práce narazil. Konkrétně práce nastíní vznik a charakteristiku hudebního žánru horrorcore, představí několik interpretů a zabývat se bude jazykovou stránkou daného stylu.

TEORETICKÁ ČÁST

2 Charakteristika uměleckého funkčního stylu

2.1 Styl uměleckého textu

Text rozebíraný v praktické příloze je formou uměleckého funkčního stylu, který je chápán jako styl kombinující funkci komunikační a funkci estetickou. Základní funkcí všech komunikátů je funkce komunikační. Vedle ní se objevují i další funkce, jako právě funkce estetická. Tyto se však neobjevují primárně a jejich funkce zde nebývá účelně zakomponována autorem. Estetická funkce je naopak důležitá u funkčního stylu uměleckého, kdy ji autor využívají vědomě k působení na čtenáře popřípadě posluchače. S historickým odstupem lze k uměleckým dílům zařadit i díla původně zařazená k jiným stylům, jako uvádí Čechová (2008, s. 238) například Čapkovy sloupky.

„Dnes se funkce umělecké literatury vymezuje jako esteticky sdělná, ev. jako estetická a sdělná“ (Čechová, 2008, s. 299). Estetická funkce je taková, která ovlivňuje čtenáři emoce, nálady a postoje. Při sdělné funkci v rámci uměleckého díla se objevuje rozpor mezi subjektivním zobrazením reality i fikce autora a subjektivní interpretací čtenáře. Tím se rozumí, že čtenář nemusí autorův text rozkódovat ve stejném smyslu, v jakém jej zamýšlel autor. Rozdíly mezi srozumitelností autorova záměru u čtenáře se mohou lišit i s dobou, která dělí vznik díla a jeho čtenáře. Jinak bylo nahlíženo na dílo z 18. století v době jeho vzniku a jinak bude dílo interpretováno dnes.

„Ve srovnání s ostatními funkčními styly se nedá stylová vrstva stylu uměleckého charakterizovat zcela jednoznačně. Je to způsobeno tím, že se vedle vrstvy specifických jazykových prostředků lexikálních a gramatických vyvolávajících estetický účinek uplatňuje i kontextové zařazení příslušných prostředků a z toho vyplývající sémantické posuny.“ (Hubáček, Jandová, Svobodová, 1996, s. 281)

Umělecký funkční styl je specifický využitím nejen všech stylů jazyka spisovného, ale jak uvádí Krobotová (2004, s. 26), tak oproti jiným funkčním stylům využívá i prostředků nespisovného jazyka, jako například argotu a slangu, obecné češtiny, dialektů a jiných. Mezi další specifika pak Hubáček (1996, s. 282) uvádí lexikální poetismy, metafory a metonymie, popřípadě synekdochy.

2.2 Kompozice

Bohatá kompozice je velmi výrazným znakem pro umělecký funkční styl a jako kompozici Krobotová (2004, s. 30) označuje to, jak je text členěn a uspořádán do nadvětných kontextových útvarů.

„Po formální stránce je dílo uzavřený celek, který by měl být jako celek vnímán i posuzován, forma je tu však nejen určitým způsobem vyjádření organizace věcného obsahu sdělení, ale i prostředkem vyjádření hierarchizace díla a jedinečných vztahů mezi nimi. Kromě toho je dílo vždy mnohvrstevnaté a tato mnohost vrstev významu se nutně odráží i ve výstavbě textu“ (Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 303).

I kompozice zdánlivě jednoduchých útvarů, jako je například realistická novela, či píseň je záměrně tvořena tak, aby odpovídala autorovu cíli. Zvýrazňuje určitá témata, jiná dává naopak do pozadí. Bývá ovlivněna pravidly a tradicemi daných žánrů. V dnešní době je ovšem opačná tendence a to, aby byl autor co nejvíce individuální. Ke kompozici patří i motivy neutrální, ale i jazykově zvýrazněné (nepřímá pojmenování, modifikace větné stavby).

Slohové útvary se v uměleckých dílech překrývají a nelze je jednoznačně definovat. V epických textech se setkáváme s kontinuálním vyprávěním, které je odměňováno na základě jednotlivých žánrů. Velká epika slučuje více dějových linií, kdežto drobnější útvary jsou samostatnou dějovou linkou. Dramatický text je celý vystavěn z dialogů a popisnou část nahrazuje dění na scéně. V lyrice převažuje postup popisný a úvahový.

2.2.1 Horizontální členění textu

Dnes se dá říci, že i samotné horizontální členění je podřízeno estetické funkci díla. Titul, jehož dřívější funkce byla čistě popisná, má dnes už také formu obrazného pojmenování a nenaznačuje obsah díla. Poetikou titulů se zabývá literární věda. Rozdíly s minulostí lze nalézt i dnes. Dříve běžný prolog a epilog se dnes již jeví jako nezvyklý. Na druhou stranu řazení kapitol na základě textové souvislosti stále převažuje.

„Délka kapitol prózy není v souvislosti s jejich obsahovou nasyceností, mohou se střídat kapitoly extrémně krátké s velmi dlouhými a takový kontrast zvýrazňuje nejen estetickou složku informace, ale vyčlenění do samostatné kapitoly je i způsobem

hierarchizace složky sdělnější – významnější informaci se dostává osamostatnění. Podobně lze využít členění na odstavce“ (Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 304).

„Text může být řečí autora nebo řečí postav. Podle toho, v jaké míře se na výstavbě kontextu zúčastňuje a podle toho, jakým způsobem se kombinuje řeč autora a postav, rozeznáváme dílo epické, lyrické a dramatické“ (Krobotová, 2004, s. 30).

Dělení v dramatu se týká jednotlivých jednání a jim podřízených výstupů. U lyriky se bere v potaz především členění celých sbírek, kde jsou básně shlukovány do určitých celků a číslovány. Horizontální členění textu se týká i slok a veršů.

2.2.2 Vertikální členění textu

Vertikální členění u uměleckých textů je poměrně stabilní záležitostí. Epika je typická rozdělením na řeč vypravěče a řeč samotných postav, která je značena uvozovkami. Přímá řeč postav dává prostor pro využití výše zmíněných prostředků nespisovného jazyka a využívá toho k bližší charakterizaci postav a jejich přiblížení čtenáři. Oproti tomu v řeči vypravěče je utlumena expresivita. Je stylizován do vševědoucího průvodce dějem a typická je například 3. osoba nebo minulý čas. Ostrý rozdíl mezi řečí vypravěče a řečí postav je ale pomalu smazáván a vedle přímé řeči postav se objevuje ještě nepřímá (nevlastní) řeč, přímá řeč, polopřímá řeč a smíšená řeč.

„Tím zároveň definitivně mizí tradiční členění umělecké prózy na pasáže monologické a dialogické. Nejzazší mez zrušení rozdílu vypravěč – postavy představuje současný text postmoderní, kde se střetávají pohledy autora a jím vytvořených postav, mění se bez vnějších signálů vypravěčské perspektivy a text jako celek působí dojmem fragmentálnosti“ ((Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 308).

2.3 Hláskoslovná a tvaroslovná stránka textu

Foneticko-fonologická a morfológická stránka textů je limitována svou grafickou formou. Cílem autora je, aby docházelo k přenosu informací ke čtenáři bez šumu, proto je důležité, aby byla dodržena spisovnost jazyka, jinak bude docházet k interferencím, které narušují plynulé vnímání textu u recipienta. Proto jsou od normy odlišné hláskové a tvarotvorné prvky používány v textu spíše střídavě, aby nenarušovaly

kompaktnost celku. Toto platí i pro obecnou češtinu, i když její formy se dnes především v přímé řeči postav vyskytují vcelku běžně a ztrácejí svou příznakovost.

„Repertoár hláskových a tvaroslovných prvků obecné češtiny je totiž v uměleckých dílech poměrně úzký, je omezen na velmi frekventované, a tedy charakter textu ovlivňující ej v koncokách i kmeni slov, na –ý místo –é v koncokách (v kmeni jde často o hovorové formy lexémů), úpravy některých náslovných souhláskových skupin, -ma v 7. p. pl., činná (minulá) přičestí typu nes a některé tvary konjugace“ (Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 314).

Důležité je také připomenout možnost výskytu hláskových a tvarových prostředků zastarávajících a zastaralých. Těch může být užito například k dobovému zařazení díla, nebo mohou sloužit jako prostředky poetizace textu. Další formou, jak text poetizovat mohou být také méně obvyklá seskupení hlásek, kumulace slov o určité délce, zvukomalebnost, nebo paronomázie (opakování výrazů utvořených ze stejného kořene).

2.4 Syntaktická tavba textu

Údaje vyplývající z dosavadních analytických prací dokládají, že v textech uměleckých děl je zvýšený počet vět tvořících souvětí, zároveň je ovšem vyšší frekvence větných ekvivalentů a častěji se oproti odborným textům objevují jednoduché věty. Lze tedy říci, že syntaktická stavba vět je velmi variabilní.

„Syntaktická stavba textu v řeči postav může být stylizací spontánního projevu – na hodnocení spisovnosti či nespisovnosti větných struktur jsme rezignovali – vhodnější je termín „mluvenostní syntax“, stylizování syntaktických jevů typických pro spontánní mluvené projevy. [...] Při stírání hranic mezi vypravěčem a postavami se takové jevy rozšiřují do celého projevu. Není však vyloučena ani stylizace opačná, zvýrazněné oddělení řeči literárních postav od běžné komunikace, tvorba rafinovaně stavěných vět a celých period, paralelismus větných struktur apod.“ (Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 311).

Jako prostředek poetizace může sloužit zvýšená frekvence vět určitého typu (větné ekvivalenty a neslovesné jednočlenné věty ke zvýšení hutnosti textu), nebo osamostatňování určitých částí výpovědi, které je velmi aktivní u vypravěče.

Jiným, syntakticky typickým prvkem poetizace je postavení přívlastku neurčitého, nebo inverze slovosledu. Jako příklad uvádí Krobotová (2004, s. 29) úryvek od S. K. Neumanna *„Ale já mimo šel a jen jsem stanul všude, kde rudější makový planul dnes*

ráno rozvítý květ“. Zde však Krobotová (2004, s. 29) také připomíná, že je důležité brát zřetel na normu doby vzniku díla.

Objevit se může také spojování relativně nesouvisejících výpovědí do komplexního větného celku. Za příklad dává Krobotová (2004, s. 30) souvětí B. Hrabala *„Den z dovolené, řekl tatínek a posadil se na kavalec, a zavřel oči, měl ty nejkrásnější šaty, protože za hodinu zasedá správní rada pivovaru a on tam přednese zprávu o tom, jak zvýšit odběr piva“*.

2.5 Lexikální stavba textu

„Specifické rysy nacházíme také v lexikální rovině uměleckého textu. Z hlediska slovní zásoby je významným rysem krásné literatury již její velmi široký slovník. Index opakování slov je v uměleckých textech poměrně nižší než jinde, ovšem největší pestrost lexika vykazují básně“ (Čechová, Minářová, Krčmová, 2008, s. 317).

Časté je užívání expresivních výrazů, a to jak kladně, tak i negativně zabarvených, přičemž kladné výrazy jsou spojovány s texty pro děti. Objevují se obecně české výrazy, odborné názvy, vulgarismy a jiné. Velký záběr lexika u uměleckého funkčního stylu je způsoben využitím téměř všech rovin národního jazyka, což je pro tento styl specifické.

„Slova z obecné češtiny mají v krásné literatuře vysokou frekvenci, a to nejen v řeči postav, ale i v řeči autorské, v níž je chápeme jako poetizační prostředek. V moderních dramatech se stala reprezentantem živě mluvené řeči každodenního života“ (Krobotová, 2004, s. 27)

Neméně důležitou roli hrají u uměleckého funkčního stylu například poetismy. Jako poetismy lze označit slova mající estetický příznak a jsou synonymy slov neutrálních. Lze k nim zařadit slova knižní, archaická. Dále podle Krobotové (2004, s. 27) k poetismům patří i obrazná pojmenování, a to konkrétně básnické metafory, personifikace, metonymie a synekdochy.

3 Horrorcore

Hudební žánr horrorcore je žánrem mladým, vzniklým na počátku osmdesátých let minulého století ve Spojených státech amerických. Označuje se jako subžánr hip-hopové hudby a je založen na agresivních, brutálních a ponurých textech, které zacházejí až do absurdity. Jeho vznik je spojován s hardcore hip-hopem a takzvaným gangsterským rapem. Právě tato hudební uskupení, jako například *Geto Boys*, byla prvními, která ve svých textech začala posouvat témata násilí, užívání drog, nebo mentálních poruch ke krajnosti. Skupiny *Flatlinerz* a *Gravediggaz* jsou považovány za první spojované s názvem horrorcore a zasloužily se o popularizaci tohoto pojmu. Stejně tak je tato hudba silně spjata s žánrem hororových filmů vznikajících v průběhu osmdesátých let. Horrorcore je silně prostoupen popkulturními odkazy, nebo odkazy na masové vrahy.

3.1 Charakteristika

Horrorcore je definován jako styl hip-hopu, který se primárně soustřeďuje na temnotu, násilí a hororová témata, mezi která patří smrt, sebepoškození, satanismus, sebevraždy, mučení, znásilňování, užívání drog, mrzačení, nekrofilie a jiné sexuální úchytky, kanibalismus a další. Texty jsou podkresleny syntetickými hudebními doprovody. Rapper Mars popsal žánr horrorcore jako knihu Stephena Kinga spojenou s hudbou. Texty horrorcoru bývají někdy srovnávány s death metalem a horrorcore byl označen i pojmem death rap.

3.2 Vznik

První nahrávkou s prvky horrorcoru byl singl *Jimmyho Spicera* z roku 1980 s názvem *Adventures of Super Rhyme*. Konkrétně se jednalo o část písně, ve které zpěvák vypráví o svém setkání s Drákulou. Následovnicí tohoto proudu byla například skupina *Dr. Jeckyll and Mr. Hyde*, jejichž písně byly více obrazné a děsivěji zaměřené.

Od roku 1983 byl představitelem hororových textů *Ganxsta N.I.P.*, ale v té době nebyly texty, které psal i pro zmiňované *Geto Boys*, označované jako horrorcore, jelikož tento termín ještě nebyl znám.

Důležité pro horrorcor byly písně z roku 1988 *A Nightmare on My Street* od interpretů *DJ Lazy Jeff* a *The Fresh Prince* a *Are You Ready for Freddy* od *The Fat Boys*. První písní byla odkazem na film *Noční můra v Elm Street*, druhá píseň byla soundtrackem čtvrtého dílu stejnojmenné filmové série.

Jako první oficiální horrorcorovou píseň označil *Joseph Bruce*, známý jako *Violent J* ze skupiny *Insane Clown Posse*, skladbu *Assassins* z prvního alba uskupení *Geto Boys*. Další album od *Geto Boys* *We Can't Be Stopped* z roku 1991 významně ovlivnilo směřování horrorcoru a obsahovalo témata jako deprese, paranoia a psychický teror. Jednalo se především o písně *Chuckie* a *Mind Playing Tricks on Me*.

Až do poloviny devadesátých let zůstával horrorcore veskrze undergroundovou záležitostí. To se změnilo po vydání alba od *Flatlinerz U.S.A. (Under Satan's Authority)* a alba *6 Feet Deep* od *Gravediggaz*.

V roce 1995 vznikl nezávislý snímek *The Fear* od režiséra *Roberta O. Raglanda*, který měl celý soundtrack složený pouze z horrorcorových skladeb.

Přestože se nejedná o většinovou společností přijímaný žánr, na internetu je velice oblíbený, ve Spojených státech má širokou základnu fanoušků a rychle se šíří v Evropě. Mezi největší úspěchy horrorcorových interpretů se řadí třikrát platinová deska *The Slim Shady LP* od *Eminema*. Fanoušci i hudební skupiny tvoří uzavřený kruh lidí, kteří se nesnaží dostat do většího povědomí. Pospolitost ukazuje i tradice udržovaná od roku 2003, kdy nejslavnější interpreti horrorcorové scény spolu vždy na halloween nahrávají nové album.

4 Vulgarismy v konverzaci

Užití vulgarismů je považováno za nezdvořilé jednání a prohřešek proti společenským konvencím, a jak podotýká Daneš (2009, s. 240), obhroublé a vulgární výrazy patří. Na periferii jazykovou a nejen jazykovou. Přesto lze říci, že lidská komunikace již bez těchto výrazů existovat nemůže. Také je potřeba si uvědomit, že použití vulgarismů nelze automaticky zaměnit za nezdvořilost.

Hranice mezi tím, co slovo vulgární, nebo obhroublé už je a co ještě není, je velice tenká. Důležité přitom je, abychom si uvědomili, na jaké úrovni tento problém řešíme.

„K tomu lze říci jen tolik, že doma, v rodině, není nikdo vázán pevnými normami vyjadřování „spisovného“ a může se stát, že jeden a týž výraz má pro různé mluvčí rozdílnou slohovou a citovou hodnotu“ (Daneš, 2009, s. 240). Zřetel je třeba brát i na aspekt společenského postavení, k jaké generaci mluvčí patří, nebo jaká je jejich povaha. Dalším kritériem je i dobový posun, kdy mohou slova inklinovat k jedné, či druhé straně, v závislosti právě na historickém kontextu. Jako příklad uvádí Daneš (2009, s. 241) slovo *huba*, které ve starší češtině bylo běžným označením pro ústa, což je sledovat dobře u frazeologických spojení typu *„líná huba, holé neštěstí“*. Zajímavé je také Danešem (2009, s. 243) uvedené vyjádření Miloše Weingarta k tomuto trendu ve třicátých letech dvacátého století: *„V menších scénách pražských kvete argotismus divoce. Dokonce už i Voskovec a Werich sestupují na tento stupeň. V revui „Svět za mřížemi“ slyšíme obraty jako seš nalitej, to je blbý atd. (...) Velká móda dnešního divadla je sprostáčení, vulgarizace“*.

O podobném posunu se zmiňují i Čmejrková a Hoffmannová (2011, s. 98). Konkrétně zmiňují kontaktnou partikuli *vole*, která se stává stále častější a její výskyt už není omezen na čistě soukromou konverzaci, ale jak předešlé autorky uvádějí, setkat se s ní můžeme i v dopravních prostředcích, přičemž její užití není omezeno ani pohlavím. Chlapci takto oslovují dívky a ani dívky se tomuto výrazu nevyhýbají.

Obecně lze říci, že společnost je obhroublejší. Vulgarismy už se neomezují pouze na soukromé komunikační situace, ale rozšířily se i do médií, tedy veřejných komunikačních situací. Vulgarismy tedy můžeme slyšet od rozhlasových moderátorů, nebo v televizním přenosu z Poslanecké sněmovny. Daneš (2009, s. 242) uvádí jako příklad tohoto typu větu *„Tahle pitomost mě nezajímá“*. Téměř běžnou součástí už tvoří ve filmech, ve výstupech umělců. Připomeňme například Františka Ringo Čecha a jeho

obraz *Zvířátka obdivují píču*. Obhroublost a vulgarismy se objevují i v psané žurnalistice.

Vulgarismy lze třídit do různých skupin. Například typická pro český jazyk na rozdíl od ostatních slovanských jazyků jsou koprolálika (*jít do prdele, je to na prd, čurák, nasrat se, přechcat, sračka, stojí to za hovno*), přesto jak uvádí Čmejrková s Hoffmannovou (2011, s. 101), se v poslední době se ukazuje inklinace českého jazyka k pornolálikům (*kurva, do řiti, píča, kokot, zmrd, kozy, šukat, šoustat, mrdat, kunda, buzik*). Další skupinou vulgarismů jsou slova se zvířecím kontextem (*kráva, hovado, svině*).

5 Mluvenost a psanost

Krátce lze také mluvenost a psanost charakterizovat jako dva módy jednoho jazyka a pojmenovat je vokálně-akustický (mluvenost) a graficko-optický (psanost). Dosavadní lingvistický vývoj chápe vztah mezi mluveností a psaností různými způsoby, přičemž se liší na základě toho, zda byly vyzdviženy rysy mluvenosti a psanosti rozdílné, nebo naopak rysy oběma formám společné.

Čmejková a Hoffmannová (2011, s. 19) podávají dva možná pohledy na tyto dva pojmy. Zaprvé mluví o dvou rozdílných kulturních technikách a sociálních aktivitách, zadruhé chápou mluvenost s psaností jako dva autonomní jazyky nebo dva existenční módy téhož jazyka, přičemž první považují za širší pojetí a druhé za užší.

„Někdy se dokonce uvažuje o dvou různých jazycích, resp. existenčních formách jazyka (srov. podrobně v pracích J. Vachka, nejnověji 1989), jindy se naopak autonomie obou forem popírá. Myšlenku F. de Saussura (a nejen Saussura) o primárnosti mluveného slova a sekundárnosti formy psané (tzv. fonocentrismus, ev. logocentrismus) vyvrací J. Derrida“ (Hoffmannová, 1997, s. 76).

Pokud budou brány v úvahu například angloamerické výzkumy, tak zde lze narazit na komplikované problémy vztahů tzv. dichotomie. Tedy rozdílných forem psané, či mluvené podoby jazyka. Jak dále píše Hoffmanová (1997, s. 76), lze se setkat i s pracemi, operujícími mluveným a psaným stylem.

Rozdíly obou zmiňovaných forem jsou dány velkou škálou vlivů a podmínek, které jsou vázány na situaci, v níž komunikace probíhá. U mluvených projevů se do popředí dostávají osobní vztahy partnerů a jedním z nejdůležitějších faktorů je přímý, časově neposunutý kontakt obou komunikujících stran. Ale Hoffmanová (1997, s. 76) také upozorňuje na to, že toto nemusí platit zcela bezvýhradně a připomíná například komunikaci skrze média, nebo různé formy záznamníků, vysílaček a dalších forem. Na časový faktor je vázána přímá plynulost sdělení, ihned korespondující s jeho recepcí u příjemce. Na rozdíl od komunikace psané, kde mohou partneři a samotná recepce, být časově a místně velmi vzdáleni, jako příklad uveďme dopisovou korespondenci. Hoffmanová (1997, s. 76) dodává, že zpětná vazba může být až minimální.

5.1 Rozdíly mezi mluvností a psaností

Především u projevů spojených s psanou formou si lze všimnout velké míry plánovitosti a zároveň bývají tyto formy předem připravené. Oproti tomu u mluvených projevů se ukazuje spontánnost a nepřipravenost k čemuž je potřeba opět připomenout, že toto neplatí zcela výhradně, protože existují komunikáty typu slavnostních projevů, nebo odborných přednášek. S výjimkou nyní zmíněných lze konstatovat, že mluvené formy jsou formou dialogu, kdežto formy psané jsou veskrze monologické. Zase ale existuje nemnoho případů, jako například různé formy korespondence, které jsou považovány za psanou formu dialogu.

„S tím souvisí větší míra organizovanosti, uspořádanosti psaného textu; text mluvený (hlavně dialog) je často málo organizovaný, neuspořádaný, volně strukturovaný, dochází tu k asociativnímu spojování motivů a témat atd.“ (Hoffmannová, 1997, s. 76).

U textů mluvených pak lze vysledovat i velmi nízkou frekvenci metakomunikačních a metatextových vyjádření, která souvisí právě s nepřipraveností textu. Objevují se samozřejmě v projevech připravených, s oficiálním podtextem (*nyní se přesuneme k...*), ale i v telefonických rozhovorech (*volám na základě naší předchozí domluvy...*).

Zjednodušeně lze také říci, že obsahy psaných projevů častěji zpracovávají složitější tematiku, jsou statické a využívají retrospektivu. Projevy mluvené jsou tematicky jednodušší a jsou zaměřeny především sociálně-psychologické a pragmatické komunikační složky, jsou více dynamické a prospektivně orientované.

Další diferenci mezi mluvností a psaností lze vysledovat vzhledem ke vztahu k situaci. Mluvené projevy mohou být bez kontextu nesrozumitelné a naopak rysem psané formy je vytržení z kontextu a situace. Hoffmanová (1997, s. 77) v tomto případě píše o kontextualizaci a dekontextualizaci.

„S bezprostředním situačním kontextem účastníků mluvené komunikace souvisí rovněž větší konkrétnost, subjektivnost, emocionalita jejich vyjadřování, jejich větší „angažovanost“, osobní zaujetí (involvement). Časová dostance mezi produkcí a recepcí psaného projevu naproti tomu umožňuje jeho větší myšlenkovou i stylizační propracovanost (integration); větší abstraktnost, racionálnost, analytičnost, logičnost, objektivnost“ (Hoffmanová, 1997, s. 77).

Fragmentárnost a implicitnost mluvených projevů je způsobena jejich nepřipraveností, znalostí situace a kontextu u obou partnerů, tudíž může zůstat část výpovědi nevyřčena. Zároveň mohou být tyto projevy utvářeny pod tlakem. Psané projevy lze charakterizovat jako komplexní a explicitní na základě jejich připravenosti, protože mohou být tvořeny podle určitého plánu a lze se u nich k určitým částem vracet, dotvářet je a blíže specifikovat.

„Sémantická neurčitost mluveného projevu je dána spontánností na straně mluvčího, ale také předpoklady na straně posluchače, pro něhož není výhodné, aby byl vystaven náročné lexikální intenzitě sdělení a syntakticky propracované komplikované struktury sdělení“ (Čmejrková a Hoffmannová, 2011, s. 34)

S implicitností mluvených projevů se pojí i jeho neurčitost. Ta je spojena s vysokou frekvencí užití slov prázdných, kterými si mluvčí pomáhá udržet plynulost projevu. Objevují se zvýšené míře ukazovací zájmena. Jako další velmi frekventované výrazy uvádí Hoffmannová (1997, s. 77) *ňák, ňákej, nebo takovej*. *„Hojně se vyskytují i další neplnovýznamové výrazy – především různé částice, citoslovce, konektory (spojovací výrazy), významově téměř vyprázdněné a v kontextu zcela nadbytečné: a, no, jo, žejo, tak, taky, nebo...“ (Hoffmannová, 1997, s. 77)*. Dochází i k řetězení těchto výrazů. Dalším rysem jsou slova výplňková. Výše zmíněné výrazy v psaných textech nenalezneme a jsou zastoupena plnovýznamovými slovy. Neobjevují se ani opravy již napsaného, pokud se k určitému tématu autor vrací, využívá k tomu synonym a odkazů, ale neopakuje celé úseky, což je u mluvených projevů časté, především pokud má mluvčí potřebu něco upřesnit, nebo si není jist, že mu partner zcela porozuměl.

„Protože je psaný text vlastně zbaven všeho toho, co je charakteristické pro spontánní řeč, je kondenzovanější, a bývá proto náročnější na sledování než projev mluvený. To je ovšem zase v souladu s tím, že vnímatel psaného textu, čtenář, má dost času na to, aby psaný text dešifroval a porozuměl mu. Zatímco mluvené slovo stále ubíhá a nelze je vrátit, k psanému textu se lze vracet, studovat jej, znovu pročitat, [...]“ (Čmejrková a Hoffmannová, 2011, s. 34).

Psané texty jsou tvořeny (především pokud se jedná o odborný funkční styl) mnohovrstevnými, komplexními souvětími s využitím široké škály spojovacích výrazů, jasně určujících vztahy v těchto strukturách. Syntax mluvených projevů je především kvůli výše zmíněnému asociativnímu řazení motivů a témat spolu s různými druhy oprav prostoupena anakoluty, apoziopozemí, eliptickými konstrukcemi. Slovosled je

podřízen myšlenkám mluvčího, tudíž se jádro výpovědi může volně přesouvat do středu, nebo na konec výpovědi.

„Není asi třeba zde podrobně rozvádět, že psané projevy bývají realizovány ve spisovném jazyce (až na výjimky – osobní dopisy, vzkazy, poznámky, někdy pro zvýšení působivosti i reklamní slogany). U mluvených projevů velmi záleží na situaci a na typu mluvčího: v běžné neformální komunikaci užívá naprostá většina českých mluvčích kódů nespisovných (obecná čeština, moravské interdialekty, nářečí, slangy), v oficiálních projevech a situacích vesměs češtiny spisovné“ (Hoffmannová, 1997, s. 79). Třeba je brát v úvahu i situace ležící na hranici mezi oficiální a neoficiální situací, ve kterých se kódy různě prolínají.

U mluvnosti a psanosti jsou viditelné velké rozdíly ve funkci neverbálních prostředků, které nelze do psaného projevu přenést, popřípadě pouze částečně ve formě interpunkce, značící intonaci nebo pauzy, popřípadě se může jednat o různé druhy písma, které zdůrazňují, nebo vytyčují části textu. Zvláštním případem jsou potom v soukromých korespondencích využívané emotikony, které mohou text rozšířit například o vyjádření nálady, nebo subjektivního postoje k výpovědi. V mluveném projevu se poté realizují neverbální prostředky vokální a nevokální. Z vokálních prostředků se jedná například o smích, tempo, rytmus a intonaci u nevokálních mluvíme o mimice, gestech, popřípadě vzájemném postavení komunikujících.

„V lingvistické literatuře věnované vztahu verbálního a neverbálního dorozumívání se uvádí, že až 90% komunikovaného obsahu se sděluje mimoslovně. Jistě nelze chápat toto číslo jako absolutní, neboť v jednotlivých situacích je poměr slovního a mimoslovního sdělení různý – uvažme třeba rozdíl mezi tím, jak jsou formulována sdělení bezprostřední a zprostředkovaná, rozhlasová a televizní apod.“ (Čmejková a Hoffmanová, 2011, s. 33)

Obr. 1 – Rysy mluveného a psaného textu

Psaný text	Mluvený text
připravenost, plánovitost, formálnost	nepřipravenost, spontánnost, neformálnost
dominantní orientace na obsah	orientace na pragmatické složky komunikace
složitější tematika	jednodušší tematika
dekontextualizace	kontextualizace
statičnost	dynamičnost
retrospektivní zaměření	prospektivní zaměření
<i>integration</i>	<i>involvement</i>
abstraktnost, racionálnost, analytičnost, logičnost	konkrétnost, subjektivnost, emotivnost
organizovanost, uspořádanost	neorganizovanost, neuspořádanost
komplexnost	fragmentárnost
explicitnost	implicitnost
určitost	neurčitost
komplexnější syntaktické struktury (subordinace atd.)	koordinace, juxta pozice, eliptičnost, neúplná realizace syntaktických konstrukcí
kondenzace, nominalizace, pasivum	opakování, korektury a rektifikace, <i>false starts</i> , návraty, frekvence deiktik, osobních a ukazovacích zájmen, vycpávkových výrazů, členicích signálů
interpunkce	parajazykové a mimojazykové prostředky
spisovnost	nespisovnost
monolog	dialog

(Čmejrková a Hoffmanová, 2011, s. 35)

Obecně tedy je možné říci, že všechna výše uvedená specifika a rozdíly vytváří jakousi škálu, na které se konkrétní projevy posouvají mezi mluveností a psaností v závislosti na různých situacích.

Hoffmannová (1997, s. 81) nadnáší i problém toho, že stylistika se věnovala a ve většině případů se stále věnuje pouze formám psaných projevů a mluveným projevům se kromě analýz zaměřených na rozhlasové a televizní moderátory, či řečnické projevy věnuje malá, nebo téměř žádná pozornost. „*Bylo by žádoucí rozvinout i stylistické analýzy běžných mluvených projevů, zejména různých typů dialogů: tam se odehrává překotné a dynamické dění, tam na sebe doslova narážejí, srážejí se různé styly individuální i nadindividuální, a to v „syrové“, autentické podobě, tam asi vznikají i nové vyjadřovací styly*“ (Hoffmannová, 1997, s. 81)

5.2 Mluvené projevy a komunikační situace

Komunikačních situací je nepřeberné množství, což je odvozeno od konkrétního záměru, kvůli kterému s partnerem komunikuje. Může jít například o prosté sdělení informací, prosbu, nebo žádost. Pokud bychom chtěli mluvené projevy uspořádat, museli bychom je třídit dle parametrů, které se vztahují k určitým komunikačním situacím a jejich okolnostem. Jako konkrétní parametry klasifikace uvádějí Čmejková a Hoffmannová (2011, s. 66) samotnou komunikační situaci, témata, kterých se komunikace týká, počet účastníků a vlastnosti účastníků samotných – jejich věk, cíl komunikace, úroveň vzdělání, sociální postavení, nebo vzájemné postavení účastníků komunikačního procesu. Ze souhrnu těchto proměnných nám poté vyplyne, kterou úroveň jazyka budou partneři užívat. Zda půjde o jazyk spisovný, nespisovný, nebo se budou úrovně různě překrývat a střídat.

„Komunikační situaci můžeme klasifikovat také podle toho, při jakých každodenních i neběžných činnostech a v jakých prostředích se komunikace odehrává, kdo se jí účastní: rodina s běžným denním provozem a stykem jejích členů, přátelé ve chvílích oddechu, zábavy a společných zájmových činností, pracovní prostředí, kde se řeší odborné a provozní problémy, styk s různými institucemi (u lékaře, na úřadech, v bankách, v telefonickém či jinak zprostředkovaném styku na linkách tísňového volání, ve školním prostředí), komunikace s účastí široké i úzké veřejnosti (veřejná shromáždění [...]), v současné době neustále se rozšiřující a na významu nabývající komunikace internetová, [...]” (Čmejková a Hoffmannová, 2011, s. 66-67).

5.2.1 Komunikační situace soukromé

Za soukromou komunikační situaci lze považovat jakoukoliv situaci, která probíhá za osobního styku komunikujících stran, která není ovlivňována vnějšími vlivy, za které lze považovat různé zákazy, direktivy, normy chování nebo přítomnost jiných osob. Můžeme tedy říci, že se jedná o komunikaci neregulovanou, volnou, či intimní.

Na základě shrnutí z předchozího odstavce můžeme s těmito situacemi spojit některé charakteristiky z kapitoly o rozdílech mezi mluveností a psaností. Soukromá komunikace bude spontánní, nepřipravená, improvizovaná, dynamická a subjektivní. Takováto komunikační situace bude mít pravděpodobně formu dialogu, ve kterém bude preferován jazyk nespisovný, a mluvčí se budou poměrně rychle střídat v produkci.

Čmejková a Hoffmannová (2011, s. 68) ovšem upozorňují, že soukromá komunikace nemusí být omezena pouze na okruh rodiny a přátel, ale lze ji rozšířit i na situace, ve kterých figurují osoby veřejné, zastupující určitou instituci. Jako příklad uvádějí vztah lékaře s jeho pacientem. Přestože se u lékaře jedná o osobu veřejnou, která je pod určitým oficiálním a veřejným dohledem a jejíž chování je řízeno normami a administrativou, stejně jako pacient by se měl řídit lékařovými doporučeními, tak vzhledem k tomu, že mu pacient sděluje osobní informace a může s ním řešit intimní problémy, lze v těchto případech také mluvit o komunikační situaci soukromé. Zároveň může nastat případ, ve kterém je vztah mezi pacientem a lékařem je transponován na úroveň přátelskou a tím nám vyvstanou rysy přátelského rozhovoru.

„Institucionální rámec mají také soukromé rozhovory klientů např. s pracovníky bank, pojišťoven, různých úřadů, které jsou bezprostředně spjaty s plněním funkcí příslušné instituce. Jejich tematika, průběh i způsob řeči obou stran se od rozhovorů rodinných i přátelských odlišují také svou oficiálností. Zástupci instituce jsou úřední osoby, podle toho se i chovají a často nejsou dost citliví k individuálním vlastnostem a dispozicím klientů. Ze škály označení charakterizujících toto chování – arogance, odměřenost, asertivnost, korektnost, vstřícnost, neupřímná laskavost – lze vybírat ta, která se hodí pro příslušnou konkrétní situaci“ (Čmejková a Hoffmannová, 2011, s. 68).

Zvláštním případem mohou být i rozhovory státníků, které probíhají takzvaně „za zavřenými dveřmi“. I zde se nachází určité aspekty, které vedle sobě staví pojmy oficiální a neveřejné. Jde o setkání uzavřené, soukromé, ale je podřízeno například nepsaným pravidlům etikety v přítomnosti členů královských rodin, ať už jde o gesta, nebo nevhodná témata hovoru. Dalším takovým aspektem může být neznalost cizích jazyků, která vyžaduje přítomnost překladatelů. O těchto setkáních je také prostřednictvím médií nepřímo informována široká veřejnost.

Jako o indiferentních druzích projevu právě z hlediska vztahu pojmu soukromost-veřejnost mluví Čmejková a Hoffmanová (2011, s. 68) v případě interakcí neznámých lidí, kteří jsou spolu nuceni trávit čas například v čekárnách lékařů, při cestování hromadnými dopravními prostředky. Tyto projevy potom nelze považovat ani za veřejné, ani za soukromé, ale mohou během svého průběhu inklinovat k jednomu z uvedených protipólů. Za nejvyhraněnější z pohledu tohoto hlediska pak uvádějí komunikaci probíhající při nákupech, přestože se snižuje podíl samotného verbálního

kontaktní účastníků, a za jako další taktó vyhraněnou situaci považují hovory s operátory tísňových a jiných druhů linek

Za čistě soukromé a neformální lze označit interakce s rodinnými členy a blízkými přáteli, kde je obsah upozaděn, do popředí vystupuje forma a cíl, kterého se snažíme dosáhnout. Větší váhu má i nonverbální komunikace, která je u oficiálních situací podřízena normám, společenským standardům.

5.2.2 Komunikační situace veřejné

Oproti komunikačním situacím soukromím, není takováto interakce uzavřená, nenese charakter soukromí. Jde o situace probíhající v otevřeném prostředí, jeho průběh a výsledky jsou taktéž určeny určitým společenstvím, širšímu spektru obecnstva, u kterého se ale neočekává přímá reakce. Například televizní diskuse moderátora s hostem má dva přímé účastníky, ale obsah tohoto projevu je určen velmi širokému publiku. Veřejné projevy nesou především funkci informační, agitační, nebo zábavnou a mohou se snažit cílovou skupinu někam usměřňovat. Čmejrková a Hoffmanová (2011, s. 69) uvádějí, že oproti situacím soukromým, jsou situace veřejné mnohem různorodější.

„Veřejné projevy bývají do jisté míry či velmi důkladně připravené, ve svém průběhu jsou řízené nebo aspoň v základě nějak regulované. Nejsou spontánně mluvené s přirozeným kontaktem mluvčích jako projevy soukromé, zdánlivá spontánnost, kterou působí například zábavní pořady, může být stylizovaná, naopak v televizních diskusních pořadech ve chvílích rostoucího konfliktu se mluvčí přirozené spontánnosti samozřejmě neubrání“ (Čmejrková a Hoffmanová, 2011, s. 69).

Projevy veřejného charakteru mohou realizovány s pomocí různých technických pomůcek typu mikrofónů. Pokud tomu tak není, předpokládá se, že mluvčí svůj projev náležitě upraví vzhledem k podmínkám okolí. Oproti soukromé situaci jsou tedy vznášeny vyšší nároky na artikulaci, tempo, nebo hlasitost řeči. Dalším aspektem komunikačních situací veřejných je jejich zprostředkovanost. To přichází v úvahu, pokud se zaměříme na projevy skrze média. Zde se buď uplatňuje přímý přenos, zprostředkovaný televizním, popřípadě rozhlasovým vysíláním, nebo jak uvádí Čmejrková a Hoffmanová o takzvané informační konzervy, to znamená zvukové a

obrazové záznamy. Ty jsou využívány například ve zpravodajství formou předtočených reportáží.

Z předešlého vyplývá, že u veřejných projevů převažuje forma monologická. Stále častěji ale pronikají dialogické formy i do projevů veřejných. *„Příkladem je moderování televizního zpravodajství, v němž se komentáře domácích a zahraničních zpravodajů uskutečňují otázkami moderátora a odpověďmi zpravodaje. Pokud při podávání zpráv nevede moderátorská dvojice přímo dialog, oba se alespoň střídají v pronášení výpovědí téhož tematického bloku“* (Čmejrková a Hoffmanová, 2011, s. 70).

Vzhledem k velké diferenciaci pojmů formální a neformální ve vztahu k veřejným komunikačním situacím lze dále sledovat rozdělení těchto veřejných situací více dopodrobna. Oba pojmy můžeme označit za póly, mezi nimiž se pohybují různé situace, které i během svého průběhu mohou změnit pozici. Například pokud mobilní operátor během hovoru se zákazníkem začne rozebírat témata nepřímo se týkající nabídky, prodeje, nebo řešení problému, tak se bude taková situace automaticky posouvat od formálnosti k neformálnosti. Čmejrková a Hoffmannová (2011, s. 71-78) uvádí dělení na situace veřejné formální, ke kterým řadí proslovy státníků, odborné přednášky, nebo obřadní řeči, a veřejné neformální, které dále diferencují na politické debaty a diskuse, partnerské rozhovory s osobnostmi a významnými lidmi, soukromí – věc veřejná a předmět neformální televizní zábavy, kam autorky řadí dokumenty ukazující soukromý život jedince, nebo pořady sledující emoce a jako poslední skupinu uvádějí televizní zábavu bez zábran, pod kterou spadají televizní zábavné pořady, jejichž primární funkcí je pobavit publikum.

PRAKTICKÁ ČÁST

6 Vybraní čeští horrorcoroví interpreti a jejich tvorba¹

6.1 Řezník

Nejvýraznější osobností pohybující se na poli českého horrorcoru je bezesporu *Řezník*. Známy je především svým výrazným líčením nebo kápí, obojí se vzorem lebky. *Řezník*, vlastním jménem Martin Pohl, je třicetiletý rumburský rodák, který vystudoval VŠE v Praze a studium ukončil obhájením diplomové práce „Marketing v pohřebnictví“. Vystupuje ještě pod dalšími pseudonymy, jako je *M.Engele*, nebo *Marty*. První uvedenou přezdívku používá v projektu *Sodoma Gomora*, která je uskupením právě Pohla a dalšího zástupce českého horrorcoru – *DeSada*. Pod druhou uvedenou přezdívkou je znám i lidem, kteří jej jako hudebníka neznají. Mimoto, že se Pohl věnuje hudbě, se zaměřuje i na jiné formy umění. Právě pod zmíněnou přezdívkou publikuje takzvané *Martyho frky*. Jedná se o jednoduché kreslené vtipy, založené na absurdním, černém a morbidním humoru. Věnuje se i programování počítačových her a je režisérem několika studentských filmů a hudebních videoklipů. Z filmů uvedme například *Jehovovu pomstu*, nebo snímek *Máma má raka*, ke kterému se sám *Řezník* vyjádřil tak, že chtěl ukázat, že i když se v životě člověk snaží, může to být zcela zbytečné. Hudební videoklipy režíruje převážně sám pro sebe, *Sodomu Gomoru*, popřípadě pro ostatní členy české horrorcorové scény.

Jeho prvním použitým pseudonymem pak byl *Marty Da Virgin Slappa*, pod kterým se začal během roku 2002 poprvé věnovat hudbě. Alias *Řezník* pak Pohl přijal v roce 2005, kdy vyšlo jeho první horrorcorové demo album *Penetrační chtíč*. Jednalo se o průlom horrorcorové tvorby u nás, jelikož šlo o první oficiální horrorcorové album v České republice. Krátkému osmnáctiminutovému albu se však velkého ohlasu nedostalo. O rok později vychází deska *Hyperverzní zážitky z kremační pece* a klip *Drtič Sanic 3000*, díky kterému se *Řezník* dostává do širšího povědomí. Mezi lety 2007 a 2008 zakládá výše zmíněné uskupení *Sodoma Gomora* a za dva roky vydávají první album *Bůh se utnul*. Ve stejném roce vychází *Řezníkovi* album s názvem *Caviar*

¹ Úryvky textů uvedené v této kapitole nejsou ve většině případů součástí příloh. Obsahem příloh jsou pouze texty analyzované v kapitole *Jazyková analýza vybraných textů*.

Bukkake Fetus Exitus. V roce 2010 vychází album *Vzestup zla*, 2012 je to deska *Hudba u které se chcípá* a o dva roky později vydává dvojalbum *Bateman a Muzeum mentálních kuriozit*. Roku 2016 následuje album s názvem *Říše za zrcadlem*. Zatím posledním *Řezníkovým* počinem je album *Sodomy Gomory Multikill* z roku 2017.

Do povědomí společnosti se pak *Řezník* dostal v roce 2011, kdy byl obviněn kvůli svému videoklipu *Konečné řešení*. Spolu s *Hrobkou* a *Pitvou*, dalšími interprety horrorcoru, čelil žalobě z šíření nenávisti vůči skupině obyvatel. Soud rozhodl o jejich nevině. Z případu se stala mediální kauza, *Řezník* se stal celebritou a horrocore se poprvé dostal mezi širokou veřejnost. Opětovně se *Řezník* dostal do médií roku 2013 poté, co byl vyřazen ze soutěže *Český slavík*, kde v kategorii *Hvězda internetu* získal první místo, ale před vyhlášením byl diskvalifikován. Na jeho obranu se postavili například Tomáš Klus, Matěj Ruppert nebo Michal David.

6.1.1 Vzestup zla (2010)

Album, které *Řezník* označil za svou první kvalitní nahrávku, se nese v duchu agrese, objevují se útoky proti společnosti, jejímu mravnímu úpadku. Typické jsou i politické názory, kde se interpret vyhraňuje proti pravicovému i levicovému extremismu.

„Držte huby, zkurvený humanisti!

Držte huby, socani. Držte huby, komunisti!“

(Řezník, Vzestup zla, Drž hubu)

„Voheň na střeše, když lidi myslej, že sme pleše,

ale má hlava se češe, i když tvoří HC verše.

Žádněj nácek nešel na náš křest zdvihat pravici.

V Cross klubu jsou všichni paranoidní feťáci.“

(Řezník, Vzestup zla, Voheň na střeše)

„Smrad z cigár. Seru na Wonder bar.

Je tam levičáckej barman, co má přezdívku Baltazar.“

(Řezník, Vzestup zla, Žižkovský bary)

*„To, že sme náckové, tak to sou jen fámy.
Vždyť DeSade je cikán a navzájem si pícháme mámy.“
(Řezník, Vzestup zla, Zabij Řezníka)*

Zmiňovaná agrese je směřovaná i proti české hip-hopové scéně, kterou interpret považuje za pokleslou a bez úrovně. Zaznamenat lze i autorovu lásku k pražskému Žižkovu, který sám považuje za svůj domov. Fyzické násilí zde není hlavním tématem alba. Jedná se spíše o téma, které je upozaděno a objevuje se například ve skladbě *Ta holka v mém sklepě* (viz příloha č. 3), která obsahuje téma ponižování a zneužívání žen, typické právě pro tohoto autora. Stejnou měrou je zastoupena i nenávisť k homosexuálům, nebo drogová tematika, kterou interpret ani neglorifikuje, ale ani nezavrhuje.

*„Jediný, co neberu, je toluen a extáze.
To první žerou teplouši, to druhý foukaj na dráze.“
(Řezník, Vzestup zla, Naše žíly sou jak cedník)*

*„Vždycky, když se chlastá. Vždycky, když se leje,
tak naše alko grupa začne hrotit náký gaye.“
(Řezník, Vzestup zla, Voheň na střeše)*

V závěru nahrávky se objevuje skladba směřovaná proti reportérovi J. X. Doležalovi, který se Řezníkem zabýval v magazínu Reflex².

*„Tomuhle dědkovi už dávno péro nestojí.
Doufám, že ho brzo někdo vod netu vodpojí.
Sebral mi, vůl, všechno hulení. Poslal na detox.
Má zakalený myšlení. Možná psychickou nemoc.“
(Řezník, Vzestup zla, Epitaf)*

² J. X. Doležal se v časopise Reflex začal o Řezníka zajímat poprvé v roce 2010 v souvislosti s jeho soudním procesem, který vyústil v Řezníkovu nevinu. Po celou dobu se negativně vyjadřoval k Řezníkovým textům a k autorovi celkově. Poté, co byl Řezník vyřazen ze soutěže *Český slavík*, napsal Doležal článek, ve kterém chtěl, aby bylo Řezníkovu vítězství uznáno, protože úroveň jeho textů plně koresponduje s úrovní zmíněné soutěže. Články ohledně Řezníka se od Doležala objevovaly až do roku 2014.

6.1.2 *Muzeum mentálních kuriozit (2014)*

Jak lze vyvodit již z názvu, hlavním tématem alba jsou duševní poruchy a další tabuizovaná témata. Zpěvák se nachází pomyslně uvnitř své hlavy a ventiluje tímto způsobem jakési vnitřní problémy.

*„Žádnej saponát nezažene tenhle puch.
V nemocnym těle sídlí nemocnej duch.
Muj muzejní komplex postavily moje komplexy.
Chrlim ze sebe hnus, asi postrádam sebereflexi.
S každym novym strachem musim novej pavilon stavět.
Zmrde, tady máš ticket. Vítej v mojí hlavě.“*
(Řezník, *Muzeum mentálních kuriozit*, *Muzeum mentálních kuriozit*)

Stejně jako v dalších svých albech se vypravěč staví do pozice kritika společnosti, nebo do role Mesiáše, který přináší rozhřešení. Opět se zde tedy setkáváme s tématem sociální kritiky viditelné například v písni *Linka důvěry* (viz příloha č. 6.). Velké kritiky se dostává též náboženství, respektive náboženským institucím, u kterých je poukazováno na pedofilii, pokrytectví a touhu po penězích.

*„Zatloukat, zatloukat. Papež se za nás postaví.
Zasouvat, zasouvat do dětských řití péra svý.“*
(...)
*Tohle není diss, tohle je vyznání lásky
k tomu, jak si z milodarů dělat výplatní pásky.
Na tvoje otázky vždycky známe odpověď.
V podstatě za všechno může starej fousatej děd.“*
(Řezník, *Muzeum mentálních kuriozit*, *Miluju náboženství*)

Další pro zpěváka typické téma – nenávisť k hip-hopové hudbě – se zde rozšiřuje na otevřenou nenávisť k české hudební scéně celkově. Setkat se můžeme i se zmiňovaným ponižováním a sexuálními zneužíváním žen, na tomto albu spojeném s nekrofilii.

*„Nenávidím burany a všechno co k nim patří.
Mám to asi vrozený. Nepomůžou psychiatři.
A buranama nemyslim jen lidi mimo Prahu.
Spíš bych tím chtěl definovat tupou nevkusnou povahu.
Zmrdy, co chtěj tančit, když hraje Michal David.
To já mam chuť se zabít a ne se u toho bavit.“
(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Buranství is a State of Mind)*

*„Už mě zase přepadly penetrační touhy.
To vod tý doby, co sem vytáh mrtvolu ze strouhy.
Dlouhý nohy, dobrý kozy, ale ksicht jí chyběl.
To protože ještě když žila, sem jí tam mrsknul deset cihel.“
(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Penetrační touhy)*

6.1.3 Říše za zrcadlem (2016)

Stejně jako v minulém albu se zde Řezník vykresluje jako spasitel, někdo stojící nad věcí, zároveň se však vypravěč vykresluje jako zkažená bytost. Pravděpodobně se stylizuje do takovéto osoby jako paralela k úpadku člověka jakožto zástupce a představitele společnosti a jejích morálních hodnot (*Říše za zrcadlem*, viz příloha č. 7). Opět se objevují kriticko-společenská témata.

*„Hnusný lidi to maj těžší.
Některý dou na plastiku, některý se věší.
Sem šerednej zmrđ vod tý doby, co sem tady.
Lidi se mnou nechtěj mluvit, pokud nejsem otočenej zády.
(Řezník, Říše za zrcadlem, Šerednej zmrđ)*

Témata, která předchozí alba neobsahovala, jsou úzkost, nebo vypravěčova bezmoc (*Už nechci žít na týhle planetě*, viz příloha č. 8). Autor se opět vrací k nenávisti k ženám.

*„Seš debilní kráva,
tak si dej z mýho péra páva.*

*Aspoň dobrá hulihlava.
Neměla bys mít volební práva.
Hezký dávat do klece,
hnusný házet do pece.
Selekce probíhá lehce.
Neprojde ta, co mrdat nechce.“
(Řezník, Říše za zrcadlem, Nejsem dobrej společník)*

Zavrhuje společenské hodnoty typu rodiny a dětí. Objevuje se téma kanibalismu, pedofilie ve spojení s odkazy na Bohumila Kulínského, papeže Benedikta XVI.

*„Když mi bylo pět, měl sem rád pětiletý holky.
Teď je mi dvacet vosum a nenastal žádnéj posun.
Furt nedostal sem rozum. Pozoruju místní konzum.
Chci vidět dětskou kozu. Nastup se ke mně do vozu.
Provozuju dětský hřiště, na něm různý aktivity.
Učim je z péra sundat klíště, pak jim prohrabuju klity.
(...)
Nevim, proč si lidi myslej, že je to tak svinský.
Ty děti si vo to říkaj, to mi radil i Kulínský.“
(Řezník, Říše za zrcadlem, Pan Au)*

*„Sem pedofilní Hitler. Bořim veškerý tabu.
Maso z kojence strouham nožem do kebabu.“
(Řezník, Říše za zrcadlem, Už ani nevím)*

6.2 DeSade

Opět interpret spojený v začátcích s městem Rumburk. Zde se Michal Tichý alias *DeSade* setkal s přítelem Martinem Pohlem a v roce 2002 spolu poprvé vystoupili na podiu. Spolu s tím přijali oba svá první umělecká jména. V roce 2005 poprvé vystoupil pod pseudonymem *SeWaDee* (zkráceně *SWD*), v roce 2006 vydal své první album *S lahví v ruce*. V letech 2007 a 2008 vzniká z Tichého podnětu uskupení *Sodoma Gomora*, které je tvořeno *Řezníkem* a Tichým, který přijímá pseudonym *DeSade*. Tato

přezdívka je odkazem na markýze de Sade a jeho dílo *120 dnů Sodomy*. V roce 2008 vydává pod přezdívkou *SWD* dvojalbum s názvem *See me...*, které bylo rozděleno na část *EP See Me Coming*, zaměřenou na rap, a část *EP See me Cumming*, které bylo označeno jako pornorapové, a ve kterém se autor poprvé přiblížil k horrorcoru. Poté, co roku 2008 vyjde album *Bůh se utnul od Sodomy a Gomory*, stává se *DeSade* plnohodnotnou součástí českého horrorcoru. V roce 2010 vydává svou první horrorcorovou desku *2000DeSade*. Následovala další alba. Roku 2013 album s názvem *Sádismus* a roku 2015 zatím jeho poslední sólové album *Here I Cum*. Po celou dobu vydává i alba pod starým pseudonymem *SeWaDee* a spolupracuje na projektu *Sodoma Gomora*, se kterou vydal roku 2017 album *Multikill*.

6.2.1 *2000DeSade* (2010)

Vypravěč zde sebe vykresluje jako ztroskotance, sexuálního devianta, závislého na sexu, alkoholu a cigaretách. Krátce je možné říci, že tato tři témata jsou kostrou celého alba. *DeSade* zde funguje jako jakési alter ego, které je pevně spojeno s autorem, a vzájemně žijí v souladu.

„Hledají tam něco, co já sem našel dole.

Síla, zlo, temnota, minový pole.

Realitu nenávidím, je to v jednom kole

strach, smrt, děvky, nekonečná bolest.

(...)

Kde je ten démon, se kterým láska nehne,

co nenávidí Boha, plodí zlo?

Ten démon je ve mně.“

(DeSade, 2000Desade, DeSade ve mně)

„Mam v sobě monstrum, co přebírá kontrolu.

Občas se mi zjevuje před vočíma.

Bílá tvář démona. Připomíná mrtvolu.

(...)

Ty moje činy mě jednou ze světa sprovoděj.

Thuč ty hřeby! Dělej! Na kříž ho přidělej!“

(DeSade, 2000Desade, Mr. DeSade)

Deska působí autobiograficky a uvěřitelně. Přesto se objevují témata pedofilie (tentokrát odkazující například k Michaelu Jacksonovi) či sadismu.

„Holčičko, nedala by sis čokoládu?

A než se naděje, jí mrdám zezadu.

Polomrtvou ji svalim na záda.

Ještě jí čeká kláda strejdy Sáda.

(DeSade, 2000Desade, Holky ze školky)

„Hledám, kde je sourozenec malej.

Malá, hadry sundej.

Malá, už je tvrdej.

Jsem na tebe hrdej,

tak a ted' mě mrdej.“

(DeSade, 2000Desade, Pohlídam svou sestru)

Sexistický podtext je prostoupen všemi skladbami a je možné si povšimnout, že po celou dobu autor zpívá o sobě samém, popřípadě sám sebe staví do role vypravěče.

„Sedíme v komisi pro přijetí fanynek.

Kontrolujem kozičky, pičky, objemy stehýnek.“

(DeSade, 2000Desade, Nábor fanynek)

„Kde se najim, tam se vyseru.

na co šáhnu, tak to poseru.

Minule sem se posral při spravování bojleru.

(...)

Nežij s DeSadem. Je to prasák a chlívák.

Minule se vychcal přes celý obývák.“

(DeSade, 2000Desade, Nežij s DeSadem)

Silná je i fekální tematika, naopak téma drog téměř chybí, nebo se autor staví proti jejich užívání.

„Mažu kolem huby hovna, žádný medy.“

(DeSade, 2000Desade, Pohlídám svou sestru)

„DeSade je šaman, co vykouzlí hovna vám.“

(DeSade, 2000Desade, Hádej kdo ty kurvo)

6.2.2 Sádismus (2013)

Na desce z roku 2013 pokračuje *DeSade* ve stylu předchozího alba. Není nijak inovativní. Opět se objevuj sexuální nezvladatelný chtíč až závislost na sexu, alkoholová a tabáková závislost, fekální motivy.

„Sorry, neviděl. Mrdal sem něký krávy.

Mám dost kurev a slávy,

přestože nenávidim rappery a kouření trávy.

(DeSade, Sádismus, Sádismus)

„Chci mrdat u metalu. Sex jak u mentálů.

Dám si všechny tvoje díry jako v ementálu.“

(DeSade, Sádismus, HC kundičky)

„Holčičko, dneska platim, pudem trsat.

Hopsej, hopsej. Sleduju tvý prsa.

Sem kanec z lesa, po tanci pudem prcat.“

(DeSade, Sádismus, Sex Addicts)

„Život je podium. Tam pohniju.

Tam kalim. Tam žiju. Tam se vobčas i pobliju.“

(DeSade, Sádismus, Dark Minded)

Zpěvák dále zpívá o sobě, ale nesnaží se o změnu a přijímá svůj stav takový, jaký je. Neobjevují se prvky deprese, ale lze vysledovat, že autor je spokojený a užívá si života, přestože si je vědom své pokleslosti vzhledem k normám společnosti. Poprvé se objevují prvky vztahů, které nejsou osekány čistě na sexuální tematiku, ale mají širší kontext (*Vzplanutí*, viz příloha č. 14) Na této nahrávce se objevují i písně se sexuální deviací, sadismem (*Mučírenskej despota 2*, viz příloha č. 13). Lehké motivy homofobie a sociofobie jsou upozaděny. Stejně jako první album, je toto album silně vulgární.

6.2.3 *Here I Cum* (2015)

Toto album lze označit za zhudebňenou pornografii. Ani poslední nahrávka nevystupuje ze zaběhlého stylu autora a dále pokračuje v glorifikaci sexuálních fantasií (*YAK*, viz příloha č. 18). Hlavními tématy jsou tedy opět sex, alkohol a cigarety.

„Sem hnusnej, tluste, bez sebevědomí.

Ale spousta čubek mě zve do svýho soukromí

a dávaj. Se rozdáva. Nejsou lakomý.“

(DeSade, Here I Cum, Here I Cum)

„Mrdám to po stech. Praská to v kostech.

Děvky nám noste. Je to o chlípnostech.“

(DeSade, Here I Cum, Příběh)

„Dick ti budu vpichovat do každýho otvoru. Poznáš Lorda Lhuse,

poznáš Sodomu Gomoru.

Mučit, nebo nemučit – věc osobního názoru.

Po nenávislním mučení tě závíram do trezoru.“

(DeSade, Here I Cum, Orgies in Torture Chambers)

Vzhledem k neměnnosti svých témat se paradoxně se na tomto albu vyhrazuje proti stereotypu, který ovšem opět převádí do sexuální tematiky a to konkrétně ve střídání partnerek.

„Potřebuju střídat ciga. Potřebuju střídat chlasy. Potřebuju střídat holky, do kterých šroubuju jak šroub.

Někdo říká, že sem prase. Někdo říká, že se kurvim, ale já říkám, že sem střídavej jak proud.“

(DeSade, Here I Cum, Měníč)

Opět se setkáváme s ponižováním a sadismem namířeným proti ženám, koprofilií, nebo popkulturními odkazy. Na všech albech se autor také více méně vyhrazuje proti tvrdým drogám.

*„Na hajzlu sedim,
tvořim 50 odstínů hnědi.*

I souseď to vědí.“

(DeSade, Here I Cum, 50 odstínů hnědi)

*„Vyser se na fetování párna. Přijde ti rána,
jestli tvůj koníček je varna.“*

(DeSade, Here I Cum, Příběh)

6.3 Haades

Vlastním jménem Petr Jakubíček byl původně členem uskupení *Terror Crew*. S tím nejprve roku 2008 vydal album *Black Rap* a v roce 2011 *Za hranicí lidskosti*. Z toho projektu ale vystoupil a o dva roky později vydal první ze svých sólových alb *Duševní bankrot*. Jakubíček měl ve svém životě potíže s drogovou závislostí, gamblerstvím a peněžními problémy. Všechnu tuto tematiku poté vtiskl do své tvorby. Podstoupil léčbu v pražských Bohnicích a některé zážitky odtud použil při tvorbě druhého a zatím posledního sólového alba *Deep Space 9*. Své alter ego *Haada*, vládce mytického podsvětí, využívá ve svých písních jako zobrazení svojí temné stránky, se kterou je neustále v konfliktu, a která mu víceméně našeptává a kazí.

„Říkej mi Haades a.k.a. král schizofrenie.

Hraju sám se sebou hru, kdo z nás dvou to přežije.

Jestli ve mně vyhraje zlo nebo dobro,

z kterýho se kus odpaří s každou další kobrou.

No tak dobrou. Rest in peace.

Zkusíme to spolu zase za měsíc.

Drž hubu! Nedělej z nás zombie.

Ou shit, už se to ve mně zase bombí.“

(Haades, Duševní bankrot, President Evil)

6.3.1 Duševní bankrot (2013)

Jak bylo zmíněno výše, jedná se veskrze o autobiografickou desku a autor sám uvádí, že neobsahuje téměř žádnou fikci. Dopodrobna se zde zabývá drogovou tematikou. V písničkách popisuje stavy po užití drog i abstinenční příznaky.

„A až mi to dojde, puďu si to koupit znova.

Poletuju po nocích a houkam jako sova.

(...)

Nedá se to ustát sem příliš moc.

Chce to nějaký sedativum na dobrou noc.

(...)

Jde na mě depka. Co si na ní mám dát?

Nejlepší nápad je MDMA. Hurá! Zas mám všechny rád.

Rozplývám se, tančím, nemůžu se přestat smát.

Život je krásný, dokud to teda maká.

Pak přijde dojezd a já zas budu plakat.“

(Haades, Duševní bankrot, Drogy on My Mind)

„Teď trávím všechnen čas zavřenej v díře.

Depky mi trhají tělo. Řvu jako zvíře.

Nemůžu utýct z klece, furt na mě mířej.

Už ani nemám sílu. Démoni se plížej.“

(Haades, Duševní bankrot, Už nechci!)

Na jednu stranu drogy vyzdvihuje, ale na druhé straně si je vědom, co dělají s jeho životem. Odtud také název alba *Duševní bankrot*. Vypravěč si uvědomuje, že

není kam dále klesnout (viz přílohy 19 – 21). Objevují se motivy bloudění, suicidální sklony, rozpadu vztahu, peněžní krize, ztracení rodinou a přáteli, hledání. Mimo tematiky drog je v popředí gamblerství, konkrétně poker a hrací automaty.

*„Všechno tady rozbil, poblil se a vypad.
Narval trojku do beden, páč na něj začly blikat.“
(Haades, Duševní bankrot, Tekutý zlo 2)*

Objevují se prvky deprese a nechuti pokračovat, přesto je znatelné, že autor doufá ve zlepšení. Dalšími motivy je alkoholismus, agrese, výtržnictví, antisociální tematika, nebo odkazy na masového vraha Anderse Breivika.

*„Schízuje zase. Čumte na toho magora.
Zavřete ho do klece. Hlavně ať je tam závora.“
(Haades, Duševní bankrot, President Evil)*

*„Cestou sem pak ještě zapálil supermarket.
Celková škoda míč a půl, to už je slušněj zářez.
(...)
Kalba za kalbou a průser za průserem,
a když potřebujem prostě zapomenout, tak se vožerem.“
(Haades, Duševní bankrot, Tekutý zlo 2)*

*„Necpi mi, ty malá děvko, přívěšek na klíče.
Příspěvek na útulek? Táhni s tím do píce!
Nevěřim na Ježíše, tak v neděli v kostele
přispěju místo peněz tím, co mi vylezlo z prdele.“
(Haades, Duševní bankrot, Nikomu nic)*

*„Vím, že to víte, tak mluvte, vy zkurvenci,
nebo vás sejmu víc než Breivik předloni v červenci.“
(Haades, Duševní bankrot, President Evil)*

6.3.2 *Deep Space 9* (2017)

Oproti ostatním vybraným autorům a jejich albům je zde znatelný velký myšlenkový posun autora. Přestože tématika zůstává nezměněna, stále se jedná ve velké míře o drogy, tak autor v samotném albu ukazuje svůj posun v životě k rozhodnutí podstoupit odvykací léčbu ve specializovaném zařízení. Objevují se témata sebezpytování a interpret jako zosobnění vypravěče vystupujícího v textech se obrací do sebe a hodnotí svůj dosavadní život (*Truman Show*, viz přílohy č. 23 a 24)

„Chci ukončit misi. Přistávám.

Přiznávám, že už to nedávám.

Vzdávám se. Prohrávám.“

(Haades, Deep Space 9, Bezvědomí)

Zároveň jsou ale texty nadále prostoupeny negativními myšlenkami, jako je insomnie, nezávazný sex s prostitutkami, gambling, dluhy a užívání drog.

„Proto nejdu spát.

Na návrat srát. Way too far.

Musím zjistit, kam až se dá zajít.

Najít tu hranici. Pak ji přejít.“

(Haades, Deep Space 9, Nejdu spát)

„Smál sem se smažkám a teď vypadám jak voni.

Dřív to byla prdel, ale už není.“

(Haades, Deep Space 9, Dope Fiend)

Celé album vytváří spirituální dojem, vypravěč je v drogovém opojení, díky kterému se dostává až na úroveň božské bytosti a přemýšlí, zda postoupit někam dál, třeba i formou sebevraždy. Album je jakousi cestou vesmírem, ze které se vypravěč vrací zpět na Zemi, už přesvědčen, že je potřeba změnit svůj život. Silný je zde symbol cesty.

„Po sedmi dnech mám možnost vidět auru.
Hlavně tu svojí. Je velká jako dinosaur.“
(*Haades, Deep Space 9, Nejdů spát*)

„Teď tam lítám, pluju hlubinou.
V kosmu mého mozku. Víc deep každou hodinou.“
(*Haades, Deep Space 9, Deep Space 9*)

6.4 Porovnání autorů

Společnými rysy všech tří autorů jsou odpor ke společnosti a jejím hodnotám, nenávisť k české hudební scéně, motivy agrese, vyčlenění ze společnosti a sklony k alkoholu. U všech se objevují i odkazy na slavná díla nebo osobnosti (i fiktivní), ať už české či zahraniční (B. Kulínský, A. Breivik, 50 odstínů šedi, S. King). Sadistické sklony, které se silně objevují u *Řezníka* a v menší míře u *DeSada* nejsou v tvorbě *Haadese* téměř zastoupeny. Nejexpresivněji a nejvulgárněji působí *DeSadovi* texty, nejagresivněji *Řezníkovi*, naopak *Haades* se především pak ve druhém albu posouvá až do komorní atmosféry. *DeSade* a *Řezník* mají společné rysy ještě v náklonnosti k pražskému Žižkovu a sexuálních tematicích, které první zmíněný žene až do extrému. *Řezníkovy* texty lze označit za agitační. Vyzývají ke změně a zamyšlení se nad určitými problémy. *DeSadova* tvorba by mohla být označena za určitou formu dekadence, oslavu úpadku. *Haades* je nejmírnější a jeho tvorba působí jako zpověď, skrze kterou se vyrovnává se svým životem. *Řezník* své postoje spíše prohlubuje a rozvíjí, *Haades* prochází změnou a dochází poznání, u *DeSada* ani jeden z těchto posunů nefiguruje. *Řezník* je pak jediný, u kterého se objevují politické motivy, což bude pravděpodobně způsobeno jeho medializací. Téma drog se objevuje u *Řezníka*, kde je ironizováno. *DeSade* se drogové tematice vyhýbá a u *Haadese* tvoří drogy páteř jeho tvorby.

7 Jazyková analýza vybraných textů

Jako vzorek pro jazykovou analýzu stylu horrorcore bylo vybráno celkem 24 skladeb. Přičemž u dvou interpretů se jednalo o tři alba a u jednoho o dvě alba. Z každého alba byly vybrány tři skladby, ze kterých byly čerpány příklady uvedené níže.

Nejtypičtějším znakem pro žánr horrorcore je vedle vulgarismů obecná čeština. Ta pronikala nejen do samotných textů, ale i do názvů skladeb (*Říkala si vo to*). V textech je několik velice frekventovaných jevů. Mezi ně patří změna z „ý“ na „ej“ u koncovek ajektiv v maskulinu a u sloves ke změnám například z *být* na *bejt* nebo z *mýt* na *mejt*.

„Sem nasranej, vole, je to maximální extrém.

Moje nenávisť je vrozená jak atopickéj ekzém“

(*Řezník, Vzestup zla, Co novýho zmrde?*; viz příloha č. 1)

„Kuřák, Desade je kuřák.

Silnej kuřák, zasranej kuřák.“

(*DeSade, 2000Desade, Kuřák*; viz příloha č. 10)

„Přestat bejt divák a chopit se režie.“

(*Haades, Deep Space 9, Truman Show*; viz příloha č. 24)

„Jak dlouho ještě? Dokud budeš živej.

Prokletej, ale vybral sem si sám.“

(*Haades, Duševní bankrot, Duševní bankrot*; viz příloha č. 19)

Podobnou změnou prochází samohláska „é“ především u adjektiv mužského a středního rodu, která je nahrazována „í/ý“.

„Co novýho, zmrde?“

(*Řezník, Vzestup zla, Co novýho zmrde?*; viz příloha č. 1)

„Když budeš týct, chci to v hubě mít.“

(DeSade, Here I Cum, Kundičky 2015; viz příloha č. 15)

Dalším typickým prvkem obecné češtiny, který se v textech objevil, je protetické „v“.

*„Jeden z mála, co procit, co chce, ať svět směřuje ke konci,
sem jedinej člověk, na planetě vopic.“*

(Řezník, Říše za zrcadlem, Už nechci žít na týchle planetě; viz příloha č. 8)

*„Chtěl bych myslet pozitivně, ne vo hovně,
depresivně, nebo jinak divně.“*

(DeSade, Sádismus, Negativista; viz příloha č. 16)

„Řekni mi, kde se dá sehnat pomoc.

Okamžitě vo ní požádám.“

(Haades, Deep Space 9, Bezvědomí; viz příloha č. 23)

Mezi další jevy obecné češtiny se řadí unifikovaná koncovka „-ma“ v sedmém pádě plurálu.

„Hryžu jí jak lev, až se Haadesovi tají dech.

Lehni a roztáhi. Lubrikujem tvejma slzama.“

(Řezník. Muzeum mentálních kuriozit, Říkala si vo to; viz příloha č. 5)

„Taháš mě za vlasy, poutama spoutanou,

hrozně se mi líbí způsob, jak se s tím nesereš.“

(DeSade, Sádismus, Kundičky 2015; viz příloha č. 15)

V textech se lze také setkat s vynecháváním hlásky „l“ v zakončení přičestí minulého v mužském rodě.

„Ale já si nemoh pomoct, musel sem jí pomilovat.“

(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Ta holky v mym sklepe; viz příloha č. 3)

„Moh bys jít do suma s titulem Yokozuna.“

(Řezník, Muzeum Mentálních kuriozit, Linka důvěry; viz příloha č. 6)

„A moh vobírat Maďary vo jejich výplaty.“

(Haades, Duševní bankrot, Home Office; viz příloha č. 20)

Objevuje se také zjednodušování různých skupin hlásek. Mezi nejčastější se řadí vynechání „j“ v singuláru slovesa „být“.

„Vemu tě ke mně domů, budeš dělat, co já chci!“

(DeSade, Sádismus, Mučirenskej despota 2; viz příloha č. 13)

„Jestli vidíš nějaký homo, taky ho rozkopem“

(DeSade, Sádismus, Kundičky 2015; viz příloha č. 15)

„Hned, jak sme se seznámili, už sme na hajzlu byli.“

(DeSade, Sádismus, Vzplanutí; viz příloha č. 14)

„Hej. Seš už skoro v bezvědomí.“

(Haades, Deep Space 9, Bezvědomí; viz příloha č. 23)

U všech tří interpretů dochází často ke krácení dlouhých samohlásek.

„Muj muzejní komplex postavily moje komplexy.

Chrlim ze sebe hnus, asi postrádam sebereflexi.“

(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Muzeum mentálních kuriozit; viz příloha č. 4)

„Jak kopu hrob a vodhazuju hlínu,

aby mě tam hodili, až utopim se ve vínu.“

(DeSade, 2000Desade, 2000Desade; viz příloha č. 11)

„Strach a hnus nafurt v mý head.

Nevim, jestli chci žít, nebo být dead.“

(Haades, Duševní bankrot, Duševní bankrot; viz příloha č. 19)

Kvůli vysoké frekvenci přítomného času se často objevuje zkrácení tvaru v plurálu první osoby o samohláskovou koncovku „-í“.

„Čtyři vokna na chatu, v každym se mě ptaj za kolik.“

(*Haades, Duševní bankrot, Home Office*; viz příloha č. 20)

„Depresivní stavy zase mě užiraj, prášky nezabíraj.“

(*Řezník, Vzestup zla, Vzestup zla*; viz příloha č. 2)

„Totální deziluze z toho, jak se lidi k sobě chovaj.“

(*Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Říkala si vo to*; viz příloha č. 5)

V lexiku jsou u všech autorů patrné vlivy anglického jazyka. Neobjevuje se příliš mnoho anglicismů, ale využití čistě anglického jazyka je hojně zastoupeno. Nejen, že u autorů je typické, že si k tvorbě alb zvou interprety z jiných zemí, takže se u mnoha písni objevují celé sloky tvořené pouze anglickým jazykem, ale i samotní autoři doplňují své texty o anglická slova, fráze a věty. To je patrné i u názvů písni (*S!ckshyt* je zkomoleninou slovního spojení „*sick shit*“, *Home Office, Truman Show*) nebo celých desek (*Here I Cum, Deep Space 9*).

„Bud' opustim lidskej plevel,

nebo sejdu do horoucích pekel. Hell.“

(*Řezník, Říše za zrcadlem, Už nechci žít na týchle planetě*; viz příloha č. 8)

„Sem wicked, sem kritik doby.“

(*Řezník, Říše za zrcadlem, S!ckshyt*; viz příloha č. 9)

„Je to tady. I will kill everybody.

(...)

DeSade, kurvo, žádný be rabbit.“

(*DeSade, 2000Desade, 2000Desade*; viz příloha č. 11)

„Ou shit. Rozdvojenej jak Two-face.

Chtěl sem to zastavit. Bohužel, too late.

(Haades, Duševní bankrot, Duševní bankrot; viz příloha č. 19)

„Bylo je otázkou času, kdy tuhleto idylku killne twist.“

(Haades, Deep Space 9, Truman Show; viz příloha č. 24)

V textech lze nalézt i odchylky od větné stavby, přestože se nevyskytují nijak hojně. Povšimnout si lze inverze, elips a volně vytčených větných členů. Kontaminace, zeugma, anakoluty a atrakce se v textech téměř nevyskytují. To je způsobeno pravděpodobně tím, že autoři mají možnost se k textům vracet, promýšlet je, opravovat a těchto chyb se tak vyvarovat.

„Každej zmrď ví, že je to jedinečnej um,

provozovat kuriozit muzeum.“

(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Muzeum mentálních kuriozit; viz příloha č. 4)

„Tvoje kundička malá gala vyholená.“

(DeSade, Sádismus, Vzplanutí; viz příloha č. 14)

8 Četnost vulgarismů³

Vedle užití obecné češtiny je nejčastějším jazykovým faktorem horrorcoreových textů právě vulgarismus. Vulgarismy zde fungují zároveň kontaktní prvek s posluchačem a zároveň v textech odrážejí agresivní ladění hudby. Horrorcore je jediným hudebním žánrem, u kterého se vulgarismy objevují jako základní stavební kámen a toho vyplývá i jejich frekvence. Jako vzorek sloužila tři alba od *Řezníka*, tři alba od *DeSada* a dvě alba *Haadese*. Do souhrnu vulgarit nejsou zahrnuty používaná sprostá slova z jiných jazyků (např. „motherfucker“, „fuck“), ale pouze výrazy z českého jazyka.

U *Řezníka* alba osahovala průměrem 14 písní a čítala průměrně 281 vulgarismů na nahrávku. Nejvíce vulgarismů obsahovalo album *Vzestup zla* a to 345. Největší počet vulgarismů v jedné písni byl 57 a jedna píseň byla zcela bez vulgarismů. Nejméně vulgarismů obsahovala deska *Muzeum mentálních kuriozit*, což bylo pravděpodobně způsobeno nižším počtem (10) písní na albu.

DeSadova alba obsahovala průměrně nejvyššího počtu vulgarit na album a to 374, přičemž na album připadalo průměrně necelých 17 písní. Nejvíce vulgarismů obsahovala deska *2000Desade* s počtem 427 vulgarit. Nejvíce se v jedné písni objevilo 90 vulgarismů a nejmenší počet byl 5 vulgarismů na píseň.

Nejméně vulgarit se vyskytovalo u *Haadese*. Na jeho dvou albech se průměrně vyskytovalo 171 vulgarit. Obě alba čítala 12 písní. Největší frekvence vulgarismů na píseň byla 45 slov. Ve dvou případech pak píseň obsahovala pouze jedno sprosté slovo.

Do statistik nebylo započítáno slovo „vole“ většinou figurující ve formě oslovení a to kvůli jeho silně oslabené expresivitě. Je ho využíváno spíše jako kontaktního prvku v textech, než zamyšlenou vulgaritou.

Tabulka č. 1

	průměrný počet písní na albu	průměrně vulgarit na albu	nejvíce vulgarit na albu	nejvíce vulgarit v písni	nejméně vulgarit v písni
Řezník	14	281	345	57	0
DeSade	17	374	427	90	5
Haades	12	171	217	45	1

³ Vulgarismy byly sledovány v albech rozebraných v kapitolách 6.1.1, 6.1.2, 6.1.3, 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.3.1 a 6.3.2. Většina těchto textů není součástí příloh. Součástí příloh jsou pouze texty z kapitoly 7

Níže uvedené tabulky poté ukazují frekvenci konkrétních vulgarismů v jednotlivých albech.

Tabulka č. 2 – *Vzestup zla*

zmrđ	33
huba	25
kurva	22
prdel	22
srát	20
čurák	14
mrdat	14
péro	14
hovno	12
vysrat	10
jebat	9
degen	8
svině	6
ksicht	6
čubka	6

Tabulka č. 3 – *Muzeum mentálních kuriozit*

zmrđ	29
kurva	28
děvka	21
mrdat	19
chcípnout	9
Píča	7
prdel	6
kokotina	6
čubka	6
Srát	5
čurák	5
péro	5
zkurvený	4
štětka	4
pták	4

Tabulka č. 4 – *Říše za zrcadlem*

zmrđ	50
píča	31
kurva	14
péro	14
kokot	10
kunda	10
ksicht	9
šukat	9
huba	6
mrd	6
mrdat	6
držka	5
prdel	5
srát	5
zkurvený	4

Tabulka č. 5 – *2000Desade*

srát	80
kurva	45
mrdat	41
Píča	20
hovno	15
prdel	12
huba	12
zmrđ	11
mrđka	10
péro	10
kráva	9
svině	8
čurák	7
šukat	7
coura	6

Tabulka č. 6 – *Sádismus*

mrdat	64
kurva	32
péro	21
píča	14
hovno	14
píčus	14
prdel	13
srát	13
kunda	12
čubka	11
zmrđ	9
sračka	8
zasran	8
svině	7
zasraný	7

Tabulka č. 8 – Duševní bankrot

píča	34
kurva	32
zmrđ	18
mrdat	10
prdel	7
srát	7
výser	7
zasraný	6
péro	6
hovno	5
huba	5
děvka	5
kunda	4
napíču	3
zkurveně	3

Tabulka č. 7 – *Here I Cum*

mrdat	51
svině	48
kunda	23
péro	17
kurva	16
čubka	12
prdel	10
Píča	9

Srát	9
děvka	8
čurák	8
hajzl	8
hovno	7
ksicht	6
šukat	5

Tabulka č. 9 – Deep Space 9

kurva	43
Píča	13
mrdat	9
zasraný	7
zmrđ	6
hajzl	5
sračka	5
prdel	3
vyjebaný	3
zkurvený	2
kozy	2
vymrđaný	2
huba	2
zesrat	1
koule	1

Z výše uvedených tabulek, které obsahují patnáct nejčastěji se objevujících vulgarit na každém albu lze vysledovat, že mezi nejčastěji se vyskytující sprostá slova patří *mrdat*, *zmrđ*, *píča*, *prdel*, nebo *srát*. Patnáct nejfrekventovanějších vulgarit, které se na albech objevují, shrnuje tabulka č. 10, která ukazuje, kolikrát se dané slovo objevilo mezi patnácti nejčastějšími vulgaritami ze sledovaných osmi alb.

Tabulka č. 10 - Četnost konkrétních pojmů mezi prvními patnácti pojmy v albech

1. kurva	8x
2. prdel	8x
3. mrdat	8x
4. píča	7x
5. zmrđ	7x
6. srát	7x
7. péro	7x
8. hovno	5x
9. huba	5x
10. svině	4x

8.1 Rozbor vybraných vulgarismů

Následující kapitola se zaměří na nejfrekventovanější sprostá slova u daných autorů v závislosti na údajích z tabulky č. 10. Každá vulgarita je doplněna o příklad užití v textu písní. Dělení vulgarit na různé typy bylo použito od Karlíka, Nekuly a Pleskalové (2016, s. 2033). Ti rozdělují vulgarismy do čtrnácti možných skupin.

„Lze je dělit na výrazy: a) související se sexuálním aktem či lidskými genitáliemi (mrdat, čurák, teplouš); b) urážející ženu nebo její (obzvláště sexuální) chování (běhna, kurva, vykopávka); c) související s vylučováním (hovno, sračka, vychcánek); d) označující původně toaletu (hajzl); e) označující podle zvířat, včetně fiktivních (vůl, svině, prase, prasopes, koňomrd); f) označující podle odumřelých částí rostlin (pařez, stará větev); g) mající původ v náboženství (hergot, krucifix, sakra, ježišmarjá); h) rasistické, nebo odkazující k jiným národům (negr, tatar, křovák); ch) šovinistické (židák, čobol – označení Slováků, původ ve frázi „Čo bolo, to bolo, terazky som majorom!“ majora Halušky ze Švandrlíkova románu Černí baroni); i) označující zastánce obecně negativně vnímaných či amorálních názorů (komouš, nácek, bolševik); j) označující tělesné, nebo duševní vady (idiot, kretén, mrzák, kripl); k) související s výraznými vzhledovými rysy (špekoun, kostra, plešin); l) související se zvláštní negativně vnímanou vlastností (držgrešle, vlezdoprdelka, smrad'och); m) neologismy, včetně vzniklých obměnou již existujících (vlezdoprdelista, vlezdobruselista)“ (Karlík, Nekula, Pleskalová, 2016, s. 2033). Autoři do poslední skupiny zařazují i okazionalismy, které se liší od neologismů tím, že nejsou přijaty do běžného užívání, ale nehledě na dobu svého vzniku si zachovávají svou originalitu, novost a neobvyklost.

1. *kurva*

Obrátil (2015, s. 61) uvádí, že slovo *kurva* vzniklo původně derivací latinského *curvus*, označující křivku, popřípadě přeneseně křivou cestu. Do češtiny se slovo dostalo z německého *Hure*. Ve staročeštině v 16. století se jednalo o tvar *hurva* a tento označoval dívku. Stejný autor uvádí, že ještě na počátku 20. století se slovo *kurva*, případně *kurvička* používalo v některých nářečních oblastech jako výraz pro mladou dívku.

Z hlediska dělení je možné slovo *kurva* zařadit do skupiny slov urážejících ženy. Primárním významem slova je dnes označení pro prostitutky, popřípadě ženu, která často střídá sexuální partnery. Hugo a kol. (2009, s. 222) píšou o dalších možnostech užití tohoto slova. Konkrétně jde o nazvání muže či ženy *kurvou*, kde není kladen důraz na konotace vzhledem k prostitutce, ale jedná se o silnou urážku. Mezi další možnosti užití je zaklení a jako poslední uvádí možnost užití ve formě příslovce.

„Říkala si vo to. Ta děvka říkala si vo to.

Říkala si vo to. Kurva říkala si vo to.“

(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Říkala si vo to; viz příloha č. 5)

„Když se nedokážeš vzepřít a rozmlátit jim ksichty,

ty seš fakt strašná sračka, vole, radši, kurva, chcípni.“

(Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Linka důvěry; viz příloha č. 6)

2. *prdel*

Vulgární označení pro zadek, tedy pro hýždě nebo řiť. Vzniklo odvozením od slova *prdět*, které je také chápáno jako vulgarita. Spisovnou formou slova *prdět* je odborný termín *flatulace*. Hugo a kol. (2009, s. 327) uvádí další přenesené významy slova *prdel*. Možné je i ortografické označení vzdáleného, nebo nevýznamného města a jako vulgární označení pro legraci. S tím je spojena velice často užívaná fráze *„bez prdele“*, tedy bez legrace, brát problém vážně. Další častá slovní spojení jsou *do prdele*, kterého je užíváno jako formy zaklení, popřípadě odmítnutí. Jedna z nejčastějších forem užití slova *prdel* je ve spojení s předložkou *„v“*. U Ouředníka (2016, s. 142), u kterého se jedná o jedno z nejvíce skloňovaných hesel jeho *Šmírbuchu* jazyka českého, lze

najít slovo *prdel* i jako synonymum k označení jiného expresiva *měšťák*, nebo ve spojení „*kousnout se do prdele*“ ve významu potlačit vztek.

Z hlediska zařazení spadá tento vulgarismus do skupiny ke slově vztáženým k vylučování.

„*Do prdele. Průser. Čubka na kameře není.*

Z práce sem se vyvlíknul a vyrazil sem rychle za ní.“

(Řezník, *Muzeum mentálních kuriozit, Ta holka v mym sklepě*; viz příloha č. 3)

„*Ale po mý malý čubce nikde nejsou žádný stopy.*

Je to v prdeli, já proklel sem tu svini.“

(Řezník, *Muzeum mentálních kuriozit, Ta holka v mym sklepě*; viz příloha č. 3)

3. *mrdat*

Sloveso, u kterého podobně jako u slovesa *šukat* (pohybovat se v malém prostoru) došlo k posunu od slova s běžným významem až k formě vulgární. Původně mělo slovo *mrdat* význam vrtět něčím, popřípadě pohybovat něčím ze strany na stranu. Na základě přenesení významu se takto začal označovat pohlavní styk. Zařadit tedy lze zařadit do první skupiny k vulgarismům spojeným se sexuálním aktem a lidskými genitáliemi. Obrátil (2015, s. 128) stejně jako Ouředník (2016, s. 149) uvádějí mnoho frází, například „*mrdal tu kněz*“, což je označení místa nebo situace, kde je prázdné a nic zajímavého se zde neděje. Hugo a kol. (2009, s. 256) uvádějí „*je to mrdat*“ jako frázi z argotu vězňů, jakožto výraz nespokojenosti.

V textech se často objevuje slovní spojení „*vymrdat s někým*“, což lze chápat jako způsobovat někomu nepříjemnosti, jednat s ním bez cti, nebo ho zradit. Nalézt lze i formu „*mrdat něco/na něco*“ ve smysl nezabývat se tím, ztratit zájem. Velice časté jsou prefixální odvozeniny typu *vomrdat* (mít s někým pohlavní styk), *rozmrdat* (zničit něco), *zamrdat* (viz *vomrdat*), nebo zpodstatnělé *mrdání*. Níže uvedené prefixální *vymrdat* je ve významu vzít si velkou dávku drog nebo alkoholu.

„*Rozhodl se s tím nesrat, mrdat to celý.*

Neřešit ideály, jako co bysme chtěli.“

(DeSade, *Sádismus, Vzplanutí*; viz příloha č. 14)

*„Kolik Alen, Helen, Peter, Pavlín a Han
sem mrdal jak to prase ze všech stran.“*

(Desade, Here I Cum, Kalendárium; viz příloha č. 17)

„Osmdesátá hodina odbyla, sem se zas vymrdal úplně na debila.“

(Haades, Duševní bankrot, Home Office; viz příloha č. 20)

4. *piča*

Slovo, které lze jednak zařadit do kategorie výrazů souvisejících se sexuálním aktem a lidskými genitáliemi a zároveň k vulgarismům urážejících ženu, má mnoho dalších podob. Obrátil (2015, s. 162) uvádí *piča*, *piča*, *pička*, *pička*, *pičenka*, *pičinka*, *pičica* a další. Veskrze se jedná o nářeční formy.

Primárně je *piča* vulgárním označením pro ženský zevní pohlavní orgán. Zároveň je často užívána jako urážka pro ženu i muže. Hugo a kol. (2009, s. 308) uvádí formu z vězeňského argotu – „*Drž piču!*“ Opět jsou časté předložkové vazby. Například „*do piči*“ (ztracený popřípadě klení), „*v piči*“ (být ztracen, něco pokazit/zničit) nebo „*na piču*“ (být na nic, k ničemu). Ouředník (2016, s. 130) píše i o možném synonymu ke slovu legrace.

„Kurevsky dlouhá směna. Na piču. Na piču.

Všechno je na piču. Do piči. Kurva.

Hlava jak papiňák, chci si jí urvat.“

(Haades, Duševní bankrot, Bloudim; viz příloha č. 21)

„Mám svý fanoušky rád, ale nemůžu bejt kamarád. Pořád hrát.

Dej do piči ten foťák, když jdu srát. Asi se budem rvát.“

(Řezník, Říše za zrcadlem, Už nechci žít na týchle planetě; viz příloha č. 8)

„Pojd' sem čičí, projedu se ti v piči.

Ty víš, čí portrét tohle lynčování líčí.“

(DeSade, Sádismus, Mučírenskej despota 2; viz příloha č. 13)

5. *zmrđ*

Ouředník (2016, s. 51) uvádí slovo *zmrđ* ve spojení s hanlivým označením dítěte. Pravděpodobně špatně vyvinuté, popřípadě nedonošené či jinak postižené dítě. V rámci kategorií vulgarismů patří tedy do skupiny označujících tělesné nebo duševní vady.

Slovo *zmrđ* je odvozené od slova *mrdat*. Jedná se vulgární označení muže, nesoucího negativní vlastnosti. Za spisovné synonymum lze považovat výraz *ničema*.

„Mý věčný skučení vo utrpení a věčný prošení vo vodpuštění.

Ten zmrđ už se nezmění. Hřbitov nebo vězení.

(Haades, Deep Space 9, Truman Show; viz příloha č. 24)

„Co novýho, zmrde?

Je toho dost.

Co novýho, zmrde?

Přepadá mě zlost.“

(Řezník, Vzestup zla, Co novýho zmrde?; viz příloha č. 1)

6. *srát*

Sloveso jednoznačně spadající do kategorie vulgarismů spojeným s vylučováním. Primárním významem je vulgární označení kálení. Dalšími možnými formami podle Huga a kol. (2009, s. 377) *srát* ve smyslu někoho provokovat, vadit někomu anebo na někoho/něco, pokud o to nejevíme zájem, či to ignorujeme.

Bohatší na užití je zvrtná forma „*srát se*“. Stejný autor uvádí mezi příklady například „*srát se*“ ve smyslu, že se něco kazí. „*Srát se někam*“, což znamená snažit se vnutit, nebo dostat někam, kam to není vhodné. „*Srát se do něčeho*“, které označuje, pokud se někdo snaží zapojit do činnosti, nebo se na něčem podílet. Poslední uvedenou možností je „*srát se s něčím*“ ve smyslu pomalého nebo příliš důkladného zaobírání se nějakou činností či problémem.

Ouředník (2016, s. 299) ukazuje i zastoupení ve frazeologii. „*Kdo se bojí, sere v síni!*“ nebo posměšné říkadlo „*V prdeli na věži, tam kde serou papeži.*“

V textech písní je opět velké množství prefixálních forem slovesa „srát“ i jeho reflexivní tvary. Například *vysrat (se)*, *nasrat (se)*, *dosrat (se)* (rozzlobit někoho, zničit nebo pokazit něco).

„*Tlustý nemá nikdo rád, nežer tolik čokolád.*

Metráček, váleček, s tím tě budou všichni srát.“

(*Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Linka důvěry*; viz příloha č. 6)

„*Svině, budu tě řezat jako minule,*

můžeš se jít vysrat, až dožereš psí granule.“

(*Řezník, Ta holka v mém sklepě, Muzeum mentálních kuriozit*; viz příloha č. 4)

„*Rozhodl sem se s tím nesrat, mrdat to celý.*

Neřešit ideály, jako co bysme chtěli.“

(*DeSade, Sádismus, Vzplanutí*; viz příloha č. 14)

7. *péro*

V Obrátilově Velkém slovníku sprostých slov (2015, s. 161) nenalezneme slovo *péro*, ale krátce *pero*, a to ve významu orálního sexu prováděného muži. Konkrétně uvádí příklad „*Udělej mi pero*“.

Možnost využít slovo *péro* jako vulgárního označení pro penis lze najít u Huga a kol. (2009, s. 306).

Péro se řadí k vulgarismům vztaženým k sexuálním aktům a názvům lidských genitálií.

„*Chceš mé péro se šlehačkou, nebo na smetaně?*

Chceš se mazlit, ty píčo, nebo si jedeš v šikaně?“

(*DeSade, Here I cum, YAK*; viz příloha č. 18)

„*Ted'ka musí spát na zemi a péro sát, to se ví.*

Ztrácí vědomí denně v mojem podzemí.“

(*Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Ta holky v mém sklepě*; viz příloha č. 3)

8. *hovno*

Slovo *hovno* je hanlivým označením lidského nebo zvířecího výkalu.

Zařazené tedy je ke sprostým slovům souvisejícím s vylučováním. Obrátil (2015, s. 65) píše, že četnost slova *hovno* byla ve spisech Jana Husa vcelku vysoká, tudíž se přiklání k názoru, že podobně jako slovo *mrdat* nemělo takový hanlivý podtext, jakého nabylo dnes. Uvádí také příklady z lidové slovesnosti například „*Čím více se s hovnem sereš, tím více smrdíš*“ nebo „*Když se z hovna stane pepř, naučí se pálit*“ (když zbohatne chudý člověk, začne chudými opovrhovat).

Hugo a kol. (2009, s. 166) píše ještě o značení ničeho nebo „*být k hovnu*“, „*být na hovno*“ ve smyslu být k ničemu. *Hovno* se vyskytuje i v argotu drogově závislých, kde pojmenovává hašiš.

„*Nemám žádnéj stud nenávidět Boha, církev, kostely a chrámy, stupidní věřící.*

Seru hovna vařící. Na dementy iq si ze strachu měřící.“

(DeSade, 2000Desade, *Já nemám žádnéj stud*; viz příloha č. 12)

„*Všichni tě nenáviděj, smějou se ti. ty si úplná mrdka, úplně k hovnu, chápeš?*

Úplně k hovnu.“

(Haades, *Duševní bankrot, Bloudim*; viz příloha č. 21)

9. *huba*

Podle Obrátla (2015, s. 70) se výrazem *huba* na Hané označuje zevní ženský pohlavní orgán nebo též konečník, z čehož by vyplývalo zařazení k vulgarismům spojených se sexuálním aktem a genitáliemi. Kdysi se jednalo o pojmenování polibku, což se dodnes dochovalo ve formě „*Dej mi hubana*“. Dnes se dochovalo pouze označení *huba* ve smyslu úst nebo označení jedince („*černá huba*“).

V textech se nejčastěji objevuje slovní spojení „*drž hubu*“.

„*Drž hubu, ty svině. Lehni na zem. Hovna žer.*

V noci sem Řezník, přes den úspěšnej manažer.“

(Řezník, *Muzeum mentálních kuriozit, Ta holka v mym sklepě*; viz příloha č. 3)

„*Pálim jednu za druhou jako pekelník.*

Kašel, v hubě pachuč. Cejtim se jak popelník. “
(*DeSade, 2000Desade, Kuřák; viz příloha č. 10*)

10. *svině*

Hugo a kol. (2009, s. 383) *svini* definuje jako hanlivé označení pro nepoctivého člověka, který využívá problémů jiných pro svůj prospěch.

Obrátil (2015, s. 236) uvádí, že na Slovensku se jedná o menší urážku než v Čechách. Jako další možnost užití slova *svině* v hanlivém kontextu mluví o pojmenování necudné ženy.

Časté je také užití slova *svině* ve spojení s přirovnáním. Například Ouředník (2016, s. 208) píše o tvaru „*být udělanej jak svině*“ (být opilý).

Svině se řadí ke skupině vulgarismů odvozených od zvířat reálných i fiktivních.

*„Chtěl bych myslet pozitivně, ne vo hovně, depresivně nebo jinak divně.
Chtěl bych žít aktivně, ne se furt válet vylitej jak svině, v kocovině.“*
(*DeSade, Sádismus, Negativista; viz příloha č. 16*)

*„Asi se ta svině baví tím, že tak trpím.
Vo všechno sem už přišel, tak co chceš ještě víc?“*
(*Haades, Duševní bankrot, Bloudim; viz příloha č. 21*)

9 Závěr

Cílem této práce bylo seznámit čtenáře s hudebním žánrem horrorcore prostřednictvím představení vybraných autorů. U těchto autorů byl dále proveden tematický a jazykový rozbor jejich tvorby, čímž bylo zjištěno, že u vybraných interpretů se objevovalo několik společných témat. Jednalo se především o alkohol, nenávisť k hudební produkci v Čechách, sexuální témata a násilí prováděné převážně na ženách. Obecně lze říci, že *Řezník* se na svých albech věnuje zejména násilí na ženách a sociální kritice, *DeSadovy* texty jsou zaměřeny na alkohol a sexuální témata spojená s násilím. U autora *Haadese* převažovalo na obou analyzovaných albech téma drog a drogové závislosti, které je na albech *Řezníka* a *DeSada* v pozadí.

Na základě provedené analýzy se ukázalo, že rozebíraný hudební žánr stojí především na prvcích obecné češtiny. Nejčastějším jevem byla změna z „ý/í“ na „ej“ u koncovek ajektiv maskulin a neuter a ke stejné změně pak docházelo u sloves například z *lít* na *lejt*. Mezi další časté jevy se řadí vynechávání hlásky „j“ v singuláru slovesa *být*, nebo protetické „v“.

Odchytky od větné stavby v textu byly ve velmi malém množství. Z odchytek motivovaných se nejčastěji objevovala inverze. Naopak nemotivované odchytky v textech nebyly, nebo se jich vyskytovalo zanedbatelné množství.

Užité lexikum obsahovalo nejčastěji vulgarismy, výrazy obecné češtiny a v mnoha textech hrál velkou roli anglický jazyk, který do textů pronikal nejen v osamocených slovech a frázích, ale často tvořil celé sloky.

Jako nejvulgárnější se ukázaly být texty *DeSada* a naopak texty u *Haadese* (především na druhém analyzovaném albu) měly nejnižší frekvenci vulgarismů. K nejčastěji užívaným sprostým slovům pak patří například *zmrda*, *kunda*, *mrdat*, nebo *píča*.

10 Seznam literatury

ČECHOVÁ, Marie, Marie KRČMÁŘOVÁ a Eva MINÁŘOVÁ. *Současná stylistika*. Vyd. 1. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2008. ISBN 978-80-7106-961-4.

ČMEJRKOVÁ, Světlá a Jana HOFFMANNOVÁ. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia, 2011. Lingvistika (Academia). ISBN 978-80-200-1970-7.

ČMEJRKOVÁ, Světlá. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia, 2013. Lingvistika (Academia). ISBN 978-80-200-2267-7.

DANEŠ, František. *Kultura a struktura českého jazyka*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1648-3.

HOFFMANNOVÁ, Jana. *Stylistika a--: současné situace stylistiky*. Praha: Trizonia, 1997. Jazykové příručky (Trizonia). ISBN 80-85573-67-9.

HUBÁČEK, Jaroslav, Eva JANDOVÁ a Jana SVOBODOVÁ. *Čeština pro učitele*. Opava: Optys, 1996. ISBN 80-85819-41-4.

HUGO, Jan, ed. *Slovník nespisovné češtiny: argot, slangy a obecná mluva od nejstarších dob po současnost : historie a původ slov*. 3., rozš. vyd. Praha: Maxdorf, c2009. ISBN 978-80-7345-198-1.

KARLÍK, Petr, Marek NEKULA a Jana PLESKALOVÁ, ed. *Nový encyklopedický slovník češtiny*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2016. ISBN 978-80-7422-482-9.

KROBOTOVÁ, Milena. *Úvod do české stylistiky*. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2001. ISBN 80-244-0315-3.

OBRÁTIL, Karel Jaroslav. *Velký slovník sprostých slov*. V opravené podobě vydání druhé. Praha: Lege artis, 2015. Libri redivivi. ISBN 978-80-906110-0-9.

OUŘEDNÍK, Patrik. *Šmírbuch jazyka českého: slovník nekonvenční češtiny 1945-1989*. Praha: Volvox Globator, 2016. ISBN 978-80-7511-231-6.

Sekundární zdroje:

DESADE. *2000Desade* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2010.

DESADE. *Here I Cum* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2015.

DESADE. *Sádismus* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2013.

HAADES. *Deep Space 9* Praha: ZNK Productions, 2017.

ŘEZNÍK. *Bateman* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2014.

HAADES. *Duševní bankrot* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2013.

ŘEZNÍK. *Říše za zrcadlem* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2016.

ŘEZNÍK. *Vzestup zla* [CD]. Praha: ZNK Productions, 2010.

11 Seznam příloh

- Příloha č. 1** - *Řezník, Vzestup zla, Co nového zmrde?*
- Příloha č. 2** - *Řezník, Vzestup zla, Vzestup zla*
- Příloha č. 3** – *Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Ta holka v mym sklepě*
- Příloha č. 4** – *Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Muzeum mentálních kuriozit*
- Příloha č. 5** – *Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Říkala si vo to*
- Příloha č. 6** – *Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Linka důvěry*
- Příloha č. 7** – *Řezník, Říše za zrcadlem, Říše za zrcadlem*
- Příloha č. 8** – *Řezník, Říše za zrcadlem, Už nechci žít na týchle planetě*
- Příloha č. 9** – *Řezník, Říše za zrcadlem, S!ckshyt*
- Příloha č. 10** – *DeSade, 2000Desade, Kuřák*
- Příloha č. 12** - *DeSade, 2000Desade, Nemám žádnéj stud*
- Příloha č. 11** - *DeSade, 2000Desade, 2000Desade*
- Příloha č. 14** – *DeSade, Sádismus, Vzplanutí*
- Příloha č. 13** – *DeSade, Sádismus, Mučírenskej despota 2*
- Příloha č. 15** – *DeSade, Sádismus, Kundičky 2015*
- Příloha č. 16** – *DeSade, Here I Cum, Negativista*
- Příloha č. 17** – *DeSade, Here I Cum, Kalendárium*
- Příloha č. 18** – *DeSade, Here I Cum, YAK*
- Příloha č. 19** – *Haades, Duševní bankrot, Duševní bankrot*
- Příloha č. 20** – *Haades, Duševní bankrot, Home Office*
- Příloha č. 21** – *Haades, Duševní bankrot, Bloudim*
- Příloha č. 22** – *Haades, Deep Space 9, Odlet*
- Příloha č. 23** – *Haades, Deep Space 9, Bezvědomí*
- Příloha č. 24** – *Haades, Deep Space 9, Truman Show*

Příloha č. 1 - *Řezník, Vzestup zla, Co novýho zmrde?*

Mrdat nějaký intra, je to jenom ztráta času.
Každě stejně přeskakuje, tak mi volízej kus vocasu.
Stříkám masu, zazlívej mi co pasu.
Moje tracky nikdy nenaladíš na místním rozhlasu.
Chci ovládnout masu, všechny zotročit.
Proto sem se rozhodnul tohle album natočit.
Budu ti močit do ksichtu, votravovat život.
Točit další rychtu, chci tu votrávit ti tvoje pivo.
Ty vole, já sem M.Engele, Řezník co tě umele do libovýho prejtu za tvou dávku hejtu.
I tlustýho dědu tu mrdáte fakt heavy.
Mažu kolem držky hovna a ne žádný teplý medy.
Tahle deska je totiž inkubátor zlosti.
Vo proti minulosti už nemám žádný ctnosti.
Plivu kolem sebe jak starej zahořklej dědek.
Von ten Mengele asi dovopravdy byl můj předek.
Řezník is back ve vrcholný formě.
Nejtvrdší HC rapy tohle vážně není v normě.
Hrabeš se v hovně, já vynalezl stoku.
Vzestup zla nejlepší deska roku.
Co novýho, zmrde?
Jo je toho dost.
Co novýho, zmrde?
Přepadá mě zlost.
Co novýho, zmrde?
Zkurvil sem si hnátu.
Co novýho, zmrde?
Ukecal sem na rap tátu.
Co novýho, zmrde?
Fízlové dou po mně.
Co novýho, zmrde?
Už rejčili v mém domě.

Co novýho, zmrde?
Nenašli vůbec nic.
Co novýho, zmrde?
Sem nasranej čím dál víc.
Sem nasranej, vole, je to maximální extrém,
moje nenávist je vrozená jak atopickéj ekzém.
Tímhle produktem, touhle deskou,
bořím zákon.
Zločincem sem, to si myslí nějaký pako,
co podalo žalobu na můj rapy. Pude do hrobu.
Nezastavíš Řezníka, neunikneš svému osudu.
Narvu tě do sudu, budu tě bodat do trupu.
Cejtíš ostudu, potupu, až tvoje dítě udupu.
Jedno takový dupnutí mě upoutalo na vozejk.
MC Půlkyn ožil, už sem nebyl jenom krypl fake.
Mám tu jednu hymnu, z jeho kupy hymen,
je to námrd jak když Hímen tvojí starý protrh *himmen*.
Sem em á er té a k tomu ypsilon.
Jedu si to svý, stejně jak studio Magion.
Všechny prachy vrážím zpátky do svojí tvorby,
proto s náma na Sodomě rapoval i Gordy.
Nechci zlatej řetěz, chci vedle sebe Bizzara,
DeSade musel šetřit, proto přestal hulit cigára.
Já sem pevně voddanej tomu všemu, co pácham.
ZNK je pro mě jak imaginární brácha.
ZNK je pro mě jako druhá rodina.
Tenhle kult já uctívám jako Odina.
Hodina rapu se na tuhle desku vlezla.
Vyprsti si prdel tohle to je vzestup zla.

Příloha č. 2 - Řezník, Vzestup zla, Vzestup zla

Zase sem v depresi, vyrvu si pačesy,
vlasly všechny z hlavy. Depresivní stavy
-
zase mě užíraj, prášky nezabíraj.

Nebudu ti lhát, nejsem na tom vždycky
dobře.

Můj mozek se nevyrovná s faktem, že
jednou zemře.

V týhletý hře ménem život já sem real.
vozářenej sem se narodil v roce, kdy
bouchnul Černobyl.

Sem ill, uran 235 mě osvítil.

Můj mozek zmutoval, psychopata
vyplodil.

Neustále morfuje, mutuje, když se
fetuje.

Proměňuje bolest, ale stejně mě jednou
zabije.

Říkám ti, jak to je. Kde je původ toho
zla.

Votevřel sem dveře pro scénu, která se
jenom vezla.

Ale vím, že lidi ceněj, že věděj, kdo je
nej,

že můj boj není prohranej a není
zbytečnej,

a že víš, kdo je gay,

a kdo tu diktuje, je zlej.

Českej rap je dávno mrtvej.

Teď Řezníka poslouvej.

Já sem z hovna vykvetlej a
vystoupávám dál.

Už si lámu vo strop krk a ty ses ani
nenadál.

Zase sem v depresi, vyrvu si pačesy,
vlasly všechny z hlavy. Depresivní stavy
-
zase mě užíraj, prášky nezabíraj.

Tohle je vzestup zla, chápeme se žezla.

Řezník je král. Už tě po čtvrtý vomrdal.
Tohle je vzestup zla, chápeme se žezla.
Řezník je král. Už tě po čtvrtý vomrdal.

Tohle už je čtvrtá deska, která mrdá
tvoji prdel.

Jako by to bylo dneska, co penetrační
chtíč vyšel.

Od tý doby ušel sem dlouhou cestu.

Tady sem -

pořád jedu si to svý. Je to zlý, je to můj
sen,

je to gen, mutagen, ten startuje, ten vidí.

Měl ho Hittler, Walt Disney a má ho
taky Řezník.

Není z toho únik, jenom smrt je naše
spása.

Za sto let už nikdo neuslyší to, co
Řezník hlásá.

Nervy mi to drásá, nutí mě to pořád
tvořit.

Každou deskou stavim zeď, kterou
nemůžete zbořit.

Já stavim pořád dál, co jinýho v týhle
schíze.

Chci tu po sobě nechat další pyramidy
v Gíze.

Chci vystoupat nejvýš, dál než seš na
fetu.

Zotročit Boha, vomrdat planetu.

Zničit tu maketu, iluzi života.

Vypne se vesmír a zůstane nicota.

Zase sem v depresi, vyrvu si pačesy,
vlasly všechny z hlavy. Depresivní stavy
-
zase mě užíraj, prášky nezabíraj.

Tohle je vzestup zla, chápeme se žezla.
Řezník je král. Už tě po čtvrtý vomrdal.
Tohle je vzestup zla, chápeme se žezla.
Řezník je král. Už tě po čtvrtý vomrdal.

Příloha č. 3 – Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Ta holka v mém sklepě

Drž hubu, ty svině.
Do kouta si, píčo, lehni.
Seš moje otrokyně.
Teď svojí prdel zvedni.
Zhebni!
Já tě nesnáším, ty kurvo.
Přitáhnu ti popruhy,
až ti prdel urvou.
Svině, budu tě řezat jako minule,
můžeš se jít vysrat,
až dožereš psí granule.
Můj sklep, je stejně sklíčenej, jako můj rap.
Žije tu tahle fuchtly, už přes deset let.
Pamatuju první pohled, kterej sme si vyměnili.
Bylo to na střední škole, celkem sme si rozuměli.
Už sem vod začátku věděl, že jí prostě musím mít.
Na rande nechtěla jít, řekla že nejsem její typ.
Dva měsíce na to, už jí začli pohřešovat.
Ale já si nemoh pomoct, musel sem jí pomilovat.
Teďka musí spát na zemi a péro sát, to se ví.
Ztrácí vědomí, denně v mojem podzemí.
Kamerový systémy, vo kterejch nemá ani páru,
mi jí umožňujou sledovat, i když nasávám u báru.
Webkamerou ve dne v noci,
mám tu čubku ve svý moci.
Génus loci,
v mém sklepě,
neunikne bez pomoci.

Ta holka v mém sklepě ani neví,
že jí někdo vidí,
že nad ní někdo honí.
Ta holka v mém sklepě,
já miluju ji slepě.
Dělám všechno pro ní,

ona jenom slzy roní.
Ta holka v mém sklepě,
já miluju ji slepě.
Dělám všechno pro ní,
ona jenom slzy roní.

Drž hubu, ty svině. Lehni na zem.
Hovna žer.
V noci sem Řezník, přes den úspěšnej manažer.
Uzavírám smlouvy, kontrakty, dohody.
Těším se, až večer čubce namočim hlavu do vody.
Trochu topení je do sexu dobrý koření.
Díky kamerám nejsem jedinej, kdo má péra topoření.
Pětadvacet lidí tvoje utrpení vidí.
Někdy i DeSade přes mobil tvoje utrpení řídí.
Pro jednoho ráj, je pro druhýho peklo.
Proto, už jsi přes deset let neviděla denní světlo.
Teklo hodně krve, teklo hodně semene
Padesát lidí on-line, když sem tě bodal do ramene.
Tvé tělo znavené, postavilo stovky pér.
Čekuju tě na kameře v práci, když hraju Spider Solitaire.
Do prdele. Průser. Čubka na kameře není.
Z práce sem se vyvlíknul a vyrazil sem rychle za ní.
Svině zpíčená, jak si to vůbec mohla dovolit?
Nechám jí voči posolit
a na kundu dám igelit.
Oh shit, tak sem doma. Ta svině nikde není.
Snad to ještě není v píči. Já nechci do vězení.

Ta holka v mém sklepě ani neví,
že jí někdo vidí,
že nad ní někdo honí.
Ta holka v mém sklepě,

já miluju ji slepě.
Dělám všechno pro ní,
ona jenom slzy roní.
Ta holka v mym sklepě,
já miluju ji slepě.
Dělám všechno pro ní,
ona jenom slzy roní.

Prohlídnul sem všechno. Dokonce i,
vole, stropy.
Ale po mý malý čubce nikde nejsou
žádný stopy.
Je to v prdeli, já proklel sem tu svini.
Ale pak sem zaslechnul, jak naříká ve
skříni.
Ta holka v mym sklepě ani neví,
že jí někdo vidí,
že nad ní někdo honí.
Ta holka v mym sklepě ani neví,
že jí někdo vidí,
že nad ní někdo honí.

Cha, cha, cha, to je ale k vzteku.
Pochcal sem jí ksicht a hodil na ní deku.
Vodnes jí do sklepa, kde stráví zbytek
života.
Koupil nový okovy, nechal ji vzývat
mýho kokota.
Za trest sem jí prokopal klouby v celym
těle.
Vysral se do kouta, rozmístil pukavce
po cele.
Pořád sebou mele, furt jí mrdám do
prdele.
Všichni sou na tom závislí, jako na
telenovele.

Příloha č. 4 – Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Muzeum mentálních kuriozit

Přistupte blíže, po schodech výše,
do prostoru vosku, do stavu beztíže.
Všechny svy obtíže sem zavřel za
mříže,
naložil do sklenic, uložil do spíže.
Přistupte blíže, každý zmrđ ví, že
kdo to jednou všechno spatří, už se z
toho nevylíže.
Pakliže máš odvahu, přijmi pozvání
a nezakopni na prahu, slyšel si varování.
Zápis do sraní, hned při prvním kroku.
Klaun, co nemá ruku, tě hryzne do
rozkroku.
Poskoku ujmi se hosta a veď ho dál
do prostoru, kterej běžnej smrtelník
nikdy nepoznal.
Velkej sál, koukni na ty exponáty,
kádě a dráty a hnáty tvýho táty.
Patvary těl, dětský rozšklebený tváře.
To si vidět chtěl, tak se dívej a přístup
blíže.

Muzeum mentálních kuriozit, kuriozit.
Muzeum mentálních kuriozit, kuriozit.

Přistupte blíže, po schodech níže,
do místnosti, kde živej potrat prdel líže.

Kde tvrdě mrdá kníže Zemana mezi
hýžde,
kde se žerou žluklý larvy místo rýže.
Každej zmrđ ví, že je to jedinečnej um,
provozovat kuriozit muzeum.
Děsy a strachy pěstovat, poruchy nechat
pracovat.
Vytvářet svět za zrcadlem a ten
spravovat.
Mentální akrobat, co „Spata“ čeká na
dopad.
Mentální potrat, co se zhmotnil novej
exponát.
Žádnej saponát nezažene tenhle puch.
V nemocnym těle sídlí nemocnej duch.
Můj muzejní komplex postavily moje
komplexy.
Chrlim ze sebe hnus, asi postrádam
sebereflexi.
S každym novym strachem musim
novej pavilon stavět.
Zmrde, tady máš tiket, vítej v mojí
hlavě.

Muzeum mentálních kuriozit, kuriozit.
Muzeum mentálních kuriozit, kuriozit.

Příloha č. 5 – Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Říkala si vo to

Přišel sem na párty, která byla v plnym proudu.
Vidim tu litry chlastu, na stole koksu hroudu.
Je tu lidí padesát, je tu Haades i DeSade.
Je tu čubek akorát, dneska se bude mrdat a chlastat.
Je tu taky ona, co má v očích démona.
Pohyby tanečnice a ksicht jako z porna.
Miluju její tělo, chtěl bych její kozy sát.
Ale tahle zkurvená čubka nikdy nikomu z nás nechtěla dát.
Ani DeSade jí neměl a DeSade měl, kurva, každou.
Já mám kurevský chutě, začíná to smrdět vraždou.
Ta děvka si vo to říká, vytrh mě z myšlenek Haades.
Taky by jí ksicht vystříkal. No, tak to je teda nářez.
Musíme jí mít, musim chtíče ukojit.
Na týhle píce se vyřádit, mrdkou jí zaplavit.
Tancuje jak kurva, jak kurva se i oblíká.
To proto, že to chce. Ta děvka si vo to říká.

Říkala si vo to, ta děvka říkala si vo to.
Říkala si vo to, kurva říkala si vo to.
Říkala si vo to, ta děvka říkala si vo to.
Je to štětka. Je to kurva. Je to zasraná...
Říkala si vo to ta, děvka říkala si vo to.
Říkala si vo to, kurva říkala si vo to.
Říkala si vo to, ta děvka říkala si vo to.
Je to štětka. Je to kurva. Je to zasraná...
Je to štětka. Je to děvka. Je to hnusná, špinavá...

Stříkali sme jí do pití LSD, herák, no tak dej si další panák.
Něco je špatně a ona to ví. Dej si další panák, dokal ten tuzemák.
Když to dopila, svalila se na koberec.

Vodtáh sem jí do ložnice, už si masíroval poklopec.
Je tu DeSade i Haades, zabeđnili sme dvěře.
Teď si na týhle nádheře zařadí stádo zvěře.
Když jsme jí svlíkali, tak se tomu ještě smála.
Přestala se smát, když jí na rty přistála rána.
Slzy a brek, a drž už, kurva, hubu!
Na krku kudlu, péra venku, chceme hulbu.
Nečadila dobře, furt jen prosení a nářek.
Tak sem jí musel kudlou votevřít vobě tváře.
Mrdáme jí ve třech, z hlavy už jí crčí krev.
Hryžu jí jak lev, až se Haadesovi tají dech.
Lehni a roztáhni. Lubrikujem tvejma slzama.
Mrdáme tě na střídačku, hrajeme si s tvejma kozama.
Kopeme jí botou, svině dostává co proto.
Nestalo by se to, kdyby ta děvka neřekla si vo to.

Říkala si vo to ta, děvka říkala si vo to.
Říkala si vo to, kurva říkala si vo to.
Říkala si vo to, ta děvka říkala si vo to.
Je to štětka. Je to kurva. Je to zasraná...
Říkala si vo to ta, děvka říkala si vo to.
Říkala si vo to, kurva říkala si vo to.
Říkala si vo to, ta děvka říkala si vo to.
Je to štětka. Je to kurva. Je to zasraná...
Je to štětka. Je to děvka. Je to hnusná, špinavá...

Párty pokračuje, střízlivýho tady není.
Netuší, že tu dochází k brutálnímu znásilnění.
Teď chci mrdat prdel, DeSade jí leze na

díru.

Ten, když se dostane do varu, tak nezná žádnou míru.

Mrdáme jí v kuse několik hodin. V puse střídáme se.

Zarvu se mezi půlky, zhnusen sem tím vším, co se tady dneska stalo.

Co se to v noci dělo, proč sem byl zas jak to dělo.

Svědomy mě dohání, zastavuju mrdání.

Rozvazuju tu svini, její výraz mi nahání.

Furt má husí kůži, už nemá v očích démona.

Její oči vyhořely pod vrstvama semena.

Totální deziluze z toho, jak se lidi chovaj k sobě.

Nechuť dál žít, radši rovnou skončit v hrobě.

Nikdy nás nepráskla. Nevim, co s ní bylo potom.

Vim jen jediný: Ta děvka říkala si vo to.

Příloha č. 6 – Řezník, Muzeum mentálních kuriozit, Linka důvěry

Nazdar, ty spratku, vítej na týhle lince.
Pověz mi všechno vo tvý debilní
rodince.

Já chci jen tvoje mince, pětikilo za
hovor.
Svěř se mi, ty pako, sem tvůj operátor.

„Haló? U telefonu je Vašík.
Děti ve škole si ze mě dělaj srandu, že
sem prej strašně tlustej.
Já už to nemůžu vydržet. Můžete mi
poradit, co mám dělat?
To už se nedá. Prosím.“

Vašík pašík, tlustá guma.
Moh bys jít do suma s titulem
Yokozuna.
Tlustý nemá nikdo rád, nežer tolik
čokolád.
Metráček, váleček, s tím tě budou
všichni srát.
Přestaň, kurva, žrát, ty vypasenej špeku.
Doufám, že ti ve třídě každou přestávku
dávaj deku.
Zkurvený cheese v Meku. Tak ty bys
chtěl pořád mlsat?
A až budeš, vole, starší, nikdo s tebou
nebude chtít prcat.
Tlustý lidi smrděj hovnama a potem,
a taky se vyznačujou mikroskopickým
kokotem.
Radši začni cvičit, nebo budeš brzo v
píči.
Cože? Nerozumim, máš plnou hubu
čevabčiči.

„Dobrý den, já sem Lenka.
Já bych chtěla říct, že táta na mě často
sahá,
je mi třináct let a včera mě dokonce
znásilnil.
Já nevím, co mám dělat. Pomozte mi.“

Seš malá kurva! Nemáš ho lákat.
Nedivim se, že ti pak chce tu tvójí držku
mrdkou zcákat.

Je ti třináct let, ale vypadáš na dvacet,
líčíš se jak štětka. Chce se mi z tebe
zvracet.

Nemáš bejt tak vyzývavá, táta za to
nemůže.

Že se dotýká tvý kůže? Dělá to, protože
může.

Radši uspokoj muže. Řekni: "Tati, tak
mi ho tam narvi."

Čím rychlejš bude, tím dřív si zas
můžeš jít hrát s barbie.

Ty malá práskačko, víš, že žalovat se
nemá,
tak koukej honit fotra v kině u Hledání
Nema.

Chci, abys věděla, že je to všechno
tvoje vina.

Můžeš si za to sama. Nechtěl dceru, ale
syna.

„Haló? Dobrý den, u telefonu je Vojta.
Já...mě ve škole strašně bijou a
šikanujou
a já prostě sem už z toho úplně...já
nevím...
Já přemejšlim, že se asi zabiju...já
nevím, co mám dělat...“

Měl by ses zabít! To je moje rada.
Vždycky jsi byl sračka, lidi nemaj rádi
sraba.

Seš baba, seš teplouš, dostáváš ve škole
sadu -

od učitelů, od spolužáků a všichni maj,
kurva, pravdu.

Když se nedokážeš vzepřít a rozmlátit
jim ksichty,

ty seš fakt hrozná sračka, vole, radši,
kurva, chcípni.

Dej mi číslo na spolužáky, já jim
hnedka zavolám.

Naučím je dělat pupendo, zářez a taky hlavolam.

Taky waterboarding a rumburský tsunami.

Naučím je taky všechny praktiky kyberšikany.

Tvé fejkový profily budou po celým internetu.

Budeš se muset zabít, nebo skončíš na fetu.

„Dobrý den, já mám dotaz. Chci se zeptat.

Kluci teďka zkoušej tu trávu a zkoušej i něco tvrdšího, ale tahaj do toho i mě, ale já to nechci brát, protože...

protože já vím, že drogy jsou špatné.“

Kam si dal rozum? Drogy sou boží.

Per to do sebe všechno, jen ať tě to složí.

Nejlepší je testovat, když seš sám doma.

To se pak můžeš tak zfetovat, že se

pošleš do kóma.

Chceš do party patřit? Tak musíš smažit za tři.

Nebo seš jen srábek, kterej neumí zapařit?

Sám si to začni shánět, můžeš krást prachy mámě.

Krást se dá i v krámě se šminkama, pro mě za mě.

Až se důkladně seznámíš s veškerým fetem,

tak to můžeš začít prodávat vostatním dětem.

Čím nižší věk, tím tvrdší substance.

Na závislých dětech nejlíp vyděláš finance.

Nazdar, ty spratku, vítej na týhle lince.

Pověz mi všechno vo tvý debilní rodince.

Já chci jen tvoje mince, pětikilo za hovor.

Svěř se mi, ty pako, sem tvůj operátor.

Příloha č. 7 – Řezník, Říše za zrcadlem, Říše za zrcadlem

6x Vítej v říši za zrcadlem!
Deset let dělám wicked shit,
jinej styl mi nesluší.
Rapuju výhradně vo smrti a to se ti
podepíše na duši.
Eunuši mě táhnou do hlubin, zářím jak
rubín.
Sem veleben, protože hlásám morální
hodnoty naruby,
ale sám to mám srovnaný.
Vim, že je to jen tak podaný.
Je to královská hra, co tady jede řezník
pro svý poddaný.
Možná už je to za hranou.
Mam duši hnusem prožranou
a klesám čím dál hloubš s každou další
skladbou nahranou.
Nejdřív to byla terapie, ventilace
frustrace.
Zlo šlo ze mě ven, já za to teďka
přijímám ovace.
Po dlouhý době je ze mě spokojenej
člověk,
ale pořád dělám rap, kterej mě ničí
podvědomě.
Nasávám temnotu, tíha tvorby na mě
padla.
Sedím sám doma v masce a čumím do
zrcadla.
Hodiny do něj zírám, něco ve mě umírá.
Vstupuju do říše, která se přede mnou

rozevívá.
6x Vítej v říši za zrcadlem!
Když sem byl malej, tak sem míval
vlastní svět.
Plnej fantazie, no, tak je to vlastně
doteď.
Jeď se mnou do mý říše za zrcadlem,
budeš sám sobě pánem, potykáš si
s dáblem.
Stvořil sem vlastní realitu, kde sme
všichni v krytu.
Můžeš tam odletět, aniž bys opustil
prostor svýho bytu.
skrz dunění beatu a dikci mýho hlasu.
Můžeš zažít lepší věci, než na dovolený
na Hondurasu,
nebo v Burkina Faso. Nafasuju lidský
maso. Prut u pasu.
Horrorcore, kterej tě chytnul jako laso.
Pořád na stejný trase.
Nemam zapnutý pásy.
Řítím se bezhlavě říší, vobjevuju její
krásky
a taky její hrůzy. Ty jsou zdrojem mojí
múzy.
Moje mysl prošla fúzí, dostala poznání
transfúzi.
Není cesty zpět, tohleto je teď můj svět.
Za zrcadlem dokavad' neskončí věk!
12x Vítej v říši za zrcadlem.

Příloha č. 8 – Řezník, Říše za zrcadlem, Už nechci žít na týchle planetě

Ztracenej ve svý hlavě, sem neustále
pod drobnohledem,
každej den. Každěj další vjem
způsobuje to, že asi blázen sem.
Sem ve svý hlavě sám, všechno co já
říkám, říkám vám.
Každej druhej zmrđ chce autogram,
ale už se nikdo nezeptá, jak se mám.
Mám svý fanoušky rád, ale nemůžu bejt
kamarád. Pořád hrát.
Dej do píči ten foťák, když jdu srát. Asi
se budem rvát.
Nikdy nechtěl sem bejt za hvězdu,
skočim z dálničního nadjezdu.
Já žiju cizí sen, nejsem ten, co chce bejt
veleben a chválen.
Když si doma náhodou zapnu TV, můj
mozek z toho okamžitě šílí.
Žiju ve světě plnym idiotů, představuju
si, jak je střílim.
Rozšířim ebolu, seberu léky. Z demence
lidí umírám vzteky.
Nechám vypustit cyklon B na všechny
místní diskotéky.
Nemám cit. Já sem fanoušek genocid.
Pocit bezmoci, kdy sem se tu ocit.
Bledej jak v noci, jak pitbull v kotci. Jak
kdybych seděl prdelí na bodci.
Jeden z mála, co procit, co chce, ať svět
směřuje ke konci,
sem jedinej člověk, na planetě vopic.

Já už nechci žít na týchle planetě.
Všichni jste kokoti, radši zabte mě.
Já už nechci žít na týchle planetě.
Všichni jste kokoti, radši zabte mě.
Všichni mý kámoši berou fet, kouří a
chlataj. Maj v krvi jed.
Když viděj lajny, musej šňupat hned.

Já nejsem jinej, ale chtěl bych bejt jinej.
Sem línej to měnit, odjet, odletět vstříc
září planet.

Mám z kokainu knír a do hrdla už mi
mizí „šaret“.

Být, či nebýt? Sem jak Hamlet. Nejradši
bych odsud' hned bral kramle.

Být, či nebýt, ale jak přeží svět. Bud'
bejt dement, anebo se hned ted' sjet,
sjet.

Další level je svět jehel - jo tam se
chystám, jo to budu rebel.

Bud' opustim lidskej plevel, nebo sejdu
do horoucích pekel. Hell!

„Kámo, jak se to chováš? A proč děláš
to, co děláš?“

A proč zpíváš vo tom, jak šukáš holku
ve sklepeř?

Tyvole, ty snad v hlavě guláš máš?“

Ano, sem zmrđ a lidi na mě civí. Ukažte
mi, jak moc ste jiný!

Násilí ve hrách, násilí v TV, tak proč se
ti to v muzice nelíbí?

Máš strach vo děti, tak si je hlídej, pičo.

Dobře je vychovej, nebo tě vyděděj,
pičo.

Ty děláš hodnoty, tak nebud' piča, nebo
z těch sráčů vyroste víš co!

Vobyčejný lidi trhám jak lev, touhle
hudbou dělím zrno od plev.

Vopouštím planetu, startuju tupolet a
letim střemhlav vzhůru. Vopouštím
svět!

8x:

Já už nechci žít na týchle planetě.

Všichni jste kokoti, radši zabte mě.

Příloha č. 9 – *Řezník, Říše za zrcadlem, S!ckshyt*

Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.
Si klekni a na kříž plivni.
Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.
Si klekni a na kříž plivni.
Sem wicked, sem kritik doby.
Z hlubin hrobu sekám skoby.
Sem Satan a nemám soby,
letím vzhůru zabít bohy.
Sem sick, sem heretik.
Toxic imager. Mám toxic disk,
otisk temnoty. Sem archetyp.
Kvůli mně rezignoval Benedikt.
Six six six je moje číslo.
Krucifix tady nemá místo.
Řeka Styx už proudí, píčo.
Nastup si, je konec – vím to.
Nenávist tu roste,
Krista vo pomoc neproste,
se chystá zabít pod mostem,
bodnout si do srdce osten.
Zmrde, sem post mortem.
Přesouvám se telepatem.
Ty neunikneš, pocem!
Genocida je mym sportem.
Vem si příklad z Fausta,
nebo neunikneš holocaustu.
Podepsalo lidí spousta.
Namočím pařát do inkoustu,
sem Edgar Allan Poe.
Už si dou
pro tvou duši prohnílou.
No tak vem ruku mou.
Zahalí tě temnotou.
Sem Edgar Allan Poe.
Už si jdou
pro tvou duši prohnílou.
No tak vem ruku mou, ou.
Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.

Si klekni a na kříž plivni.
Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.
Si klekni a na kříž plivni.
Svět nestvořil Bůh,
ale démon – fanatik.
Řezník je jeho méno.
rozpoutává devil shit.
Budeš se muset naučit
mě velebit, se podrobit,
přidat se k mému klanu, červe.
Verbujeme elévy.
Sem zplozenej peklem,
vychovanéj světem.
Ty se kreješ za dekletem,
pálím do tebe kulometem.
Zanecham tu vodkaz dětem,
ať si daj vodku s jedem
a chcípnu co nejdřív.
Žít by tu chtěl jenom kretén.
Zkurvil sem se sexem se psem,
ted' textem popisuju extrém.
Lidem způsobuju sepse.
Text ti de do uší,
podmaní si tvoji duši.
Smrt ti sluší.
Vypouštím svinstva do ovzduší.
Sem učitel, dám ti povel:
„Napal kněze, zapal kostel!
Vodpal kotel, rozjed' hell,
povstaň jako Azazel!“
Sem velitel pekel.
Nepřítel Boha – mene tekel.
Ten tě stejně nechtěl,
když ses modlil, nepřiletěl.
Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.
Si klekni a na kříž plivni.
Zmrde, tohle je Sickshit -
ted' sou v mý moci všichni.
Svět de do píči, si všimni.
Si klekni a na kříž plivni.

Příloha č. 10 – DeSade, 2000Desade, Kuřák

Kuřák. Silnej kuřák.
Silnej kuřák. Silnej kuřák.

Kouření - moje těžká bronchitida.
Humus v krku, kašlu, jak před smrtí můj děda.
Kouření mohlo za to, že sem byl málem invalida.
Dával sem cigo, nedával pozor, napálil to do Toleda.
Pálím jednu za druhou jako pekelník.
Kašel, v hubě pachuť, cejtim se jak popelník.
Kouřím jako kdybych nebyl smrtelník.
Osmdesát denně. Se vykouřím jak kouzelník.
Doktorka mi říká: „Nekuřte oxidy, nikotin a dehet“.
Když nemam cigo, okusuju každej nehet.
Než vykouřím doutník, stíhám šest cigaret během.
Během běhu na bus neotálím pálit.
Startka po ránu – jedna z mojich specialit.
Chrchel hned na to letí ven. Bacha, může tě to zabít,
tabák je největší z genialit.

Kuřák, DeSade je kuřák.
Silnej kuřák, zasranej kuřák.

Kuřák, DeSade je kuřák.
Silnej kuřák, zasranej kuřák.

Krásný ráno, když den startuju Startkou.
Letí to ze mě, nežiju se zácrou.
Cígo tě protáhne, s cígem se líp vysereš.
Během kouření se líp nažereš i umeješ.
Kouřím cíga a né Ronson.
Kouřím cíga, jako dětský péra Michael Jackson.
Jako Marilyn Manson kouří péro sobě,
jako Indy kouří mě, tobě, nebo obě.
Bez cigára kafe není kafe, pivo není pivo.
Bez cigára se DeSade nečape, nech mě sviňo rakovino.
Kuřivo je moje denní potřeba.
Kouřím jak starej cikán, roste denní spotřeba.
U doktora říkám denně pětku, přitom dávám denně stovku.
Utratím nejmíň tisícovku.
Nekouřit je pro mě jako držet hladovku.
Cíga mám jako hlavní a holky jako bokovku.

Kuřák, DeSade je kuřák.
Silnej kuřák, zasranej kuřák.
Kuřák, DeSade je kuřák.
Silnej kuřák, zasranej kuřák.

Příloha č. 11 - DeSade, 2000Desade, 2000Desade

Toto je čistý hip-hop, more, rozumíš?
Toto je čistý hip-hop, ty vole.
Tohle je rok, yeah, 2000DeSade.

Je to tady. I will kill everybody.
Je to tady. I will kill everybody.
Je to tady. I will kill everybody.
Je to tady, už je to tady.

Je to tady. I will kill everybody.
Všechny starý babky a všechny malý smrady.
A všechny vostatní a všechny dohromady.
Byl sem u cvokaře, ale nedal mi žádný rady.
Běhám vod zdi do zdi. Nevim kam kady,
bouchám se do hlavy, proto mám na mozku vady.
Moje IQ jednomístný, mám na to doklady.
DeSade kouří prasečiny, horrorcore poklady.
Rostou mi chlupy tam i tady, rostou mi chlupy z prdele i z brady.
Mám to trochu jinak, jednu kouli, dva hady.
Mám zvrácenou palici, v trenčích mokřady.
Mám rád Boha a vostatní mamrady.
U mě na prvních místech v kolonkách pro zmrady.
Byl sem zrozen v Černobyly, má to svý dopady.
Metr osmdesát šest, seru jídlo, jim odpady.

DeSade, píčo, horrorcore debut.
DeSade, zmrde, tak nečum jak debil!
DeSade, kurvo, žádnéj be rabbit.
DeSade, močko, chystá se tě zabít!

DeSade, největší píčus,
co má hemeroidy, cirhózu a tyfus,
mor, AIDS, dvacet chorob plus mínus,
zvrácenou psychiku, za nehtama špínu.
Jak kopu hrob a vodhazuju hlínu,
aby mě tam hodili, až utopim se ve vínu.
DeSadem dávám osobnost tělu svýmu -
hajzl, co věnuje se rapu morbidnímu.
DeSade solo v horrorcoru, ne v mainstreamu.
Sodoma gomora se Řezníkem v týmu.
Sem tak chladnej, že sem z toho chytnul rýmu.
Vidim mrtvý tělo, erekce na šulínu.
DeSade, obávanéj král prasáren,
co nahání malý děti u cukráren.
Sem tvor co chlastá, šuká jen.
Zdravim všechny mrtvý, dobrej den.

Je to tady. I will kill everybody.
Je to tady. I will kill everybody.
Je to tady. I will kill everybody.
Moji sestru, tvoji matku a vobě tvoje baby.

2000DeSade, vy kurvy. Yeah.
Jou, to bylo intro a neserte mě, kurva, už.

Příloha č. 12 - DeSade, 2000Desade, Nemám žádnéj stud

Nemám žádnéj stud.
Nemám žádnéj stud mluvit jak čurák.
Nemám žádnéj stud se oblíkat jak tulák.
Nemám žádnéj stud myslet, že sem
Rumburák.
Nemám žádnéj stud.
Já nemám, nemám žádnéj stud mluvit
vo svejch úchytkách,
mluvit vo svejch bejvalkách,
mluvit vo válkách.
Nemám stud říct cokoliv komukoliv,
dělat co ti zákon nepovolí.
Já nemám žádnéj stud vymrdávat hafo
buchet.
Nenávidět je jednoduché.
Nemám stud tlumočit na rovinu city. Jo,
a ne jenom zlitý.

Já nemám žádnéj stud močit na recenze,
ve kterejch analytik tlumočí svůj
menses.
Nemám žádnéj stud přiznat závislost na
chlustu.
Já nemám žádnéj stud přiznat, že sem
prasák a líbí se mi divnej sex, pouta,
provazy, perverznosti, latex.
Nemám žádnéj stud jít cestou zla -
nikam nevede cesta dobra.
Já nemám žádnéj stud říkat sice furt to
samý, ale hardcore je lepší než říkat
teplý rýmy gayskou láskou.
Nemám žádnéj stud vysírat ty buzny,

nemám žádnéj stud.
Já nemám žádnéj stud se na veřejnosti
svlíkat.
Nemám žádnéj stud si vo sobě něco
myslet.
Nemám žádnéj stud jít svojí holku
píchat.
Já nemám žádnéj stud,
nemám žádnéj stud se nestydět,
viditelné nevidět.
Já nemám žádnéj stud,
nemám žádnéj stud nenávidět Boha,
církev, kostely a chrámy, stupidní
věřící.
Seru hovna vařící. Na dementy IQ si ze
strachu neměřící.
Já nemám žádnéj stud.

Já nemám žádnéj stud se na veřejnosti
svlíkat.
Nemám žádnéj stud si vo sobě něco
myslet.
Nemám žádnéj stud jít svojí holku
píchat.
Já nemám žádnéj stud se na veřejnosti
svlíkat.
Nemám žádnéj stud si vo sobě něco
myslet.
Nemám žádnéj stud jít svojí holku
píchat.

Příloha č. 13 – DeSade, Sádismus, Mučírenskej despota 2

Ty víš, kdo tě mučí.
Ty víš, kdo tě trestá!
Ty víš, kdo tě ničí.
Ty víš, že nehodlá přestat!

V mučírně navždycky ničím micky fyzicky.
Praktiky bolesti jsou neúnosný, prakticky
se ty hubatý micky naučily poslouchat zbůsobem, který umí DeSadovi kládu rozhoupat.
Holčička říká: "Na prvním rande sex nechci."
Vemu tě ke mně domů, budeš dělat, co já chci!
Čeká tě trest, krev, mučení pouta, bolest, hněv, budeme pekelně šoustat.
Máš mý péro v krku, deep, deeper, máš v zadku moji ruku, pak ti tam zajede Beefeater.
Celá láhev, jak do mě celej obsah.
Mrdám jak nalitej démon, nejde to ani popsat.
Šukat a kalit, tvůj ??? bude blahem zalit.
Narvu ti péro do ksichtu, budeš oči valit.
Chudinko, doufám, že se zmátožíš, protože sex DeSade stylu je vo zlomení páteří.

Ty víš, kdo tě mučí.
Ty víš, kdo tě trestá!
Ty víš, kdo tě ničí.
Ty víš, že nehodlá přestat!
Ty víš, kdo tě mučí.
Ty víš, kdo tě trestá!
Ty víš, kdo tě ničí.

Ty víš, že nehodlá přestat!

Sem fascinován ženskou krásou, když svázaná kočička,
v hubě s mou klobásou, dýchá do ticha.
Pak ji píchám, boží sprostota a ženy nahota.
Sem despota, kuř mi kokota!
Ty víš, kdo tě mučí. Ty víš, kdo tě píchá.
Ty víš, kdo tě učí. Ty víš, pod kým vzdycháš.
Ty víš, čím je to bič. Ty víš, kdo tě trestá, ale nechce se ti pryč a stejně není cesta.
Pojď sem, čiči, projedu se ti v píči.
Ty víš, čím portrét tohle lynčování líčí.
Ty víš, čím mlíčí to saješ. Trpíš doopravdy,
nebo si se mnou jenom hraješ?
Sem postiženej vzrušením, nevím, co s tím.
Pěstuju kouřící hlavy, furt mrdám a honim.
Osmdesát procent mých textů je porno.
Bez debat. No comment.
Zbylejch 20 jsou sračky a sem dement!

Ty víš, kdo tě mučí.
Ty víš, kdo tě trestá!
Ty víš, kdo tě ničí.
Ty víš, že nehodlá přestat!
Ty víš, kdo tě mučí.
Ty víš, kdo tě trestá!
Ty víš, kdo tě ničí.
Ty víš, že nehodlá přestat!
7x :
Mučírenskej despota!

Příloha č. 14 – *DeSade, Sádismus, Vzplanutí*

Láska je jak srání, někdy prostě musíš,
když se na párty nečekaně vzrušíš a
tušíš,
že je to ta pravá, vyvolená.
Tvoje kundička malá gala vyholená.
Hned, jak sme se seznámili, už sme na
hajzlu byli
a žili tak, jak by se mělo žít přesně v
tuhle chvíli.
Miluješ, jak kvílí z dvaceti cent'áků síly.
Pak vystříkáš to bílý a prohodíš mobily.
Začne randění, začne vztah
na bázi denní, už je to tak.
Už je to tah, kterej dobrovolně trpíš.
Už věci tajíš, už to hrotíš.
Dáš jí prostor, ona ho využije.
Není kurva, to ne, jenom si jinde užije.
Ty na tom nejsi jinak, stejně tak to máš,
když z nasranosti hledáš kurvku, kterou
vomrdáš.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře.
To je žena mých snů, přesně podle
mých potřeb.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře.
Netušim, že tenhle románek zakončí
pohřeb.
Dělá z tebe vola, dělá to s kamarádem.
Morální mrtvola, co to bere s chladem.
Přitom vyčítá ti píčoviny, co máš na
youtubu,
a pak se ještě diví, že chytne jednu přes
hubu.
Stejně šuká, když de s košem.
Šuká s listonošem.
Stejně šuká při akci a ty máš denně pod
nosem
na talíři, co si tropil, když se promile
hýří,
že fotíš se s čubkama, který větším sex-
appealem víří.
Inu Jano, Hano, Dano, Mariano,
máš pravdu, kurva, ano,

že ste všechny stejný coury,
co táhnou za těma, co maj vědší
pind'oury.
Co cejtím jednou přestane, zatím se
mučim
s tebou, je to zasrané. Možná to ještě
zkusim,
sem zamilovaný, ale pomalu se loučim.
Hajtro jedna, ted'ka s tebou končim.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře. To je žena mých snů přesně
podle mých potřeb.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře. Netušim, že tenhle románek
zakončí pohřeb. Rozhodl sem se s tím
nesrat, mrdat to celý.
Neřešit idelály, jako: co bysme chtěli?
Kdyby existovala věrnost a podobny
sračky,
proč by existovala nenávisť, žárlení a
rvačky.
Vezmu tě domů. Dostaneš výprask.
Táhni na místo,
říkej mi Sáde. Říkej mi sadisto.
Nejde vo to, co chceš. Jde vo to co, chci
já. Saj to pořádně, další hajtra mi volá.
První, pátá, dvacátá i šedesátá třetí
chce mít děti, vztah století.
Vztah, co letí se jménem na obloze,
přitom dvacet týpku měsíčně jí leze po
děloze.
Už bylo dost keců, je čas dělat.
Už si řekla moc, je čas DeSáda udělat.
Zavedu tě rovnou do místa snů,
zavedu tě do ráje svých soukromých
orgasmů.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře.
To je žena mých snů přesně podle mých
potřeb.
Bleskově sem se zabouch, začalo to
dobře.
Netušim, že tenhle románek zakončí
pohřeb.

Příloha č. 15 – *DeSade, Sádismus, Kundičky 2015*

Kundičky 2015. Kundičky nekonečno.
Poslední ze série, čekuj shit.
Tenhle song napsalo můj péro.
Holčičko moje, chtěl bych tě s nim
seznámit, zadávat. Miluješ můj shit, já
miluju tvůj klit.
Hodiny chci lízat, prstit.
Když budeš týct, chci to v hubě mít.
Chci to pít a miluju tě víc.
Ve světě sexu nejsem žádnéj novic.
Stejně jak mám drtič sanic.
Už dávno neznám ty, se kterejma to
stálo za nic.
A můžou se zlobit, nebo si to můžou
hodit.
Můžou zahodit můj číslo,
nebo můžou pochopit, že jim to prostě
nevyšlo.
Jestliže ležíš jako prkno, nebudeš moji
mrdnou,
z prken, co se nehýbou mi mrdne
jednou.
Všechny hajtry na show by chtěly kecat
se mnou.
Kecal sem s Dášou a ještě s jednou,
že viděly fotku, jak mi stojí, že jim za to
stojí.
Jestli si to nerozdáme jednou, ale já se
prken bojím.
Tak ať zhebnou! Prkno je totiž věc, na
kterým se žehlí.
Ty mi ani nevyžehlíš, tak vypadni,
už nechci vidět tvoji línou škeblí.
Táhni, kurva, do prdele, kecama to
nevyžehlíš.
Máš ksicht jak prdel, ale stejně je to
sexy,
máš velký břicho, ale přitom je tak
hezký.
Máš v sobě zvláštní kouzlo, vykourit si
nech,
máš malý péro, ale stejně jiný nechci.
Kokain i viagra do hlavy přímo z řádra.
Nemáš padla, dokud kláda nepovadla.

Nejsi v jobu, ale stejně jsi kurva,
ale kurva kurva taková, kvůli který sem
schopen si ho urvat.
Chci tě přidusit dickem,
utopit výstřikem. Nemám tě rád
s trikem.
Počítej s mým jazykem, fistfuckem i
tittyfuckem.
Hraješ si s lollipopem, děláš to
s lidoopem.
Když nebudem na hajzlu, tak to
nebudem brát hopem.
Do zdí kolem kopem, rozkopem.
Autor kamasútry ví, kolika novejch
poloh sem schopen, tak ho zkopem.
Jestli vidíš nějaký homo, taky ho
rozkopem.
Sem heterosexuálním bohem.
Červený prádlo mě bere, naberu tě
rohem.
Klidně na rohu, poznám tvoji dělohu.
Subinko moje, plň dobře svoji úlohu.
Na tejrání čubek mám vlohu, vystřídej
polohu.
Říkej mi neznabohu, skončíš v mojem
brlohu.
A ráno táhni do píči a víc tě mrdat
nemohu.
A ráno táhni do píči a víc tě mrdat
nemohu.
Máš ksicht jak prdel, ale stejně je to
sexy,
máš velký břicho, ale přitom je tak
hezký.
Máš v sobě zvláštní kouzlo, vykourit si
nech,
máš malý péro, ale stejně jiný nechci.
Dívám se na tvoje klipy, to mě kurva
bere.
U toho si představuju, jak to do mě
pereš.
Taháš mě za vlasy, poutama spoutanou,
hrozně se mi líbí způsob, jak se s tím
nesereš.

Příloha č. 16 – *DeSade, Here I Cum, Negativista*

Nebude líp, ne, nebude líp mně.
Nebaví mě žít, mě nebaví žít.
Mně nebude líp, ne, takhle to ve mně
skřípe.
Nebude líp, něco se narodí, to chcípne.
Nebaví mě žít, ne, chtěl bych žít bez
starostí.
Dítě, dítě, co nikdy nevidí vztek.
Chtěl bych bejt normální týpek,
co žije bez výčitek, co má rád svou
práci,
nelije jak dobytek.
Chtěl bych bejt normální člověk,
co nemá problém s hlavou.
Chtěl bych umět rozpoznat možnost
a vsadit na tu pravou.
Chtěl bych plnit své povinnosti, plnit
své sliby.
Chtěl bych bejt naivní panic, co nosí
slipy.
Nemít stovky fanynek, nežít si svůj sen.
Nemít stovky fanoušků a moct si vylízt
ven.
Chtěl bych normální život,
kde priority nejsou kundy a pivo, koks a
kasino.
Chtěl bych myslet pozitivně, ne vo
hovně,
depresivně, nebo jinak divně.
Chtěl bych žít aktivně,
ne se furt válet vylitej jak svině,
v kocovině.
V přetejkající vaně topit sousedy. Srát
na ně.

Bohužel se to nestane, nestane, nestane,
nestane, nestane.
Sem uvězněn v hlavě debila,
ty zrasane, zrasane, zrasane, zrasane,
zsrkej.
Ty zrasane zrasanej.

A když už myslím, že líp je, zase to ve
mně skřípe,
normální to už asi nikdy nebude.
Naděje vždycky chcípne. Není to lepší
než dřív, ne
a lepší to už asi nikdy nebude.
Chtěl bych normální spaní, ne noční
můry
o krvácení a sraní, podvádění a lhaní,
o nezaplacených daních, vo
nevolnostech ranních,
o hlavě v dlani a moři, depresi na ní.
Otrávenej životem, přivotrávenej
chlastem,
snažim se přežít, vyhejbám se
propastem.
Panáky mi noste - uchlastat se je můj
úkol.
Všichni pijou na svý zdraví, já piju na
jeho úkor.
Bohužel normální nebudu, sem
DeSadem všude kde jdu.
Z hulení sem agresivní, seru ti na tu
pohodu.
Strč jednu ruku do zásuvky, druhou pod
vodu,
bohužel normální nikdy nebudu.
Sem DeSade, maj mě za pobudu.
Na světě ještě chvilku pobudu, pak
půjdu vod sudu.
Předtím udělám vostudu, ukážu všem,
že můj život nebyl vo studu.
Normální nebudu.

To se bohužel nikdy nestane, nestane,
nestane, nestane, nestane.
Sem uvězněn v hlavě debila,
ty zrasane, zrasane, zrasane, zrasane,
zrasanej!

Příloha č. 17 – *DeSade, Here I Cum, Kalendárium*

Tohle je kalendárium mistra DeSada.
Všechno nejlepší k svátku, ty svině.
Tady máš péro.
Sem chorý.

Mám úchylku na mrdání žen v den
jejich svátku.
Neznamená, že sem v květnu mrdal
svojí matku.
V hlavě se mi honí, co ti asi dám
k svátku.
Z úvah jasně vyplynulo, že dám ti...
Druhého ledna mi na šulína sedla
Karina.
Krvě jako z vola, byla ještě nevinná.
Hnedka třetího byla mrdána Radmila.
Ta svině neřekla mi, že se od Vánoc
nemyla.
Diana při hulení poblila mi lulana.
Edita držkou připomínala hobita.
Lokace mrdání Alice, byla márnice.
Otylie byla otlá kobykla. Sem kus
úchyla.
V únoru Dobromila mi ho dobře hubou
myla.
Pak ale Vanda se posrala a nebyla to
sranda.
Božena nakonec nebyla žena
a Dorota nedala dýlku mého kokota.
Nymfomanka Anežka, myslim na ni do
dneška.
To byla mela, když přijela Anděla a
Stela.
A byl sem jako z děla, když se stavila
chudák nemocná Gabriela,
co se od svých osmi let nevyvíjela.
Svině Matylda odnesla v sobě tři dilda
a Rút, nechtěla mi cumlat úd.
Omlouvám se Světlaně, Leoně a Ivoně
za to, že byly nechtěně bičovány na
laně.
Mám úchylku na mrdání žen v den
jejich svátku.
Neznamená, že sem v květnu mrdal

svojí matku.
V hlavě se mi honí, co ti asi dám
k svátku.
Z úvah jasně vyplynulo že dám ti... No
počkej.
Na kolik Soň řval sem: „Hoň mi ho,
hoň!“?
Kolik Vendul sem tahal na váleudu?
Kolik Marcel obalil sem v tatarce?
Nevim sám, kolik Monik a Jan bylo
mrdáno, a kam.
Kolikrát Zdena měla odřená kolena?
Kolik Šárek vyděsil můj kašpárek?
Kolik Markét tahalo mě na parket?
Kolik Magd chce ode mě dostat
smaragd?
Kolik Kristýn fistím? I Klár bylo pár.
Kolik Zuzan sem zničil jak yakuza?
Kolik Alen, Helen, Peter, Pavlín a Han
sem mrdal jak to prase ze všech stran?
Daniela přijela, smrděla, tak odjela.
Marie do análu na rohu kostela.
Lízala řiť Eliška, vypadla šiška.
Zbytky dojela Miška a točil to Liška.
Kolik Agát a Beát mě tahalo za špagát?
Kolik Nin a Sabin bylo obětí wc kabin?
Kolik Katek a Bětek sem zmrdal za pár
pětek?
Kolik Terez a Věr sem mrdal do děr?
Mám úchylku na mrdání žen v den
jejich svátku.
Neznamená, že sem v květnu mrdal
svojí matku.
V hlavě se mi honí, co ti asi dám
k svátku.
Z úvah jasně vyplynulo, že dám ti
pěknou mrdku.
Kolik Terez a Věr sem mrdal do děr?
Kolik, kolik, kolik...
Všechno nejlepší k svátku.
Tady máš mrdku.
Yeah.

Příloha č. 18 – *DeSade, Here I Cum, YAK*

Jak? Jak to chceš? Řekni jak.
Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.
Ty svině, ty svině, ty svině.
Jak? Řekni jak. Jak to chceš? Řekni jak.
Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.
Ty svině, ty svině, ty svině.
Chceš to dělat na pláži, nebo na hajzlu v kině?
Doma, nebo v garáži, tak řekni kde, ty svině.
Chceš to dělat v suchu, nebo ve vířící vaně?
Chceš chládek a stín, nebo v sauně vedro jako na savaně?
Chceš cucat mý koule a plivat na ně?
Můžu tě projet na sucho, nebo mazaně?
Chceš mrdat jednoduše, nebo komplikovaně?
Mrdat na laně, nebo na posedu? U toho koukat na laně.
Chceš mý péro se šlehačkou, nebo na smetaně?
Chceš se mazlit, ty píčo, nebo si jedeš v šikaně?
Mám se ohlásit předem, nebo přijít nečekaně?
Chceš to mrdat doma, nebo to jet mrdat do Kodaně?
Mám tě prcat normálně, anebo nevidaně?
Mám to stříkat najednou, anebo dávkovaně?
Ležíš radši na zádech, na břiše, na straně?
Vzrušujou tě plyšáci, anebo zbraně?
Je tvoje kunda sladká, nebo chutná slaná?
Orgasmuješ opravdově, nebo předstíraně?
Mrdáš i s kámošema, nebo mrdáš na ně?
A jestli mrdáš za prachy, odvádíš vůbec daně?

Jak? Jak to chceš? Řekni jak.

Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.
Ty svině, ty svině, ty svině.
Jak? Řekni jak. Jak to chceš? Řekni jak.
Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.
Ty svině, ty svině, ty svině.

Máš sklony k mazlení, nebo k perverzním hrátkám?
Lovíš holobrádky, nebo dáváš přednost bradkám?
Přesvědčíš se, že mám výdrž, nebo věříš pohádkám?
Když se udělám moc brzo, řekneš to kamarádkám?
Budeš se mi smát, když budu mít malý penis?
Budeš se mi smát, když nenajdu tvůj klitoris?
Budeš se mi smát, když neproběhne styk?
Would you a little bit suck my dick?
Budeš se mi smát, že mám velký břicho?
Až ti hubu zacpe péro, budeš, kurva, ticho?
Mám se chovat jako v práci, nebo jako psycho?
Chovat se jak retardi, mohli bychom.
Chceš dva dicky do prdele, nebo stačí jeden?
Zamrdáš si venku, i když je zrovna leden?
Seš tuctová, nebo budu z míry vyveden?
Rád bych se ještě zeptal, zda-li bude můj ejakulát sněden?
Když ti ho vrazím do krku, bude se ti chtít zvracet?
Případně, že jo, budeš se ke mně ještě vracet?
Kolik chceš za hodinu? Deset tisíc, nebo dvacet?
Musím platit najednou, nebo ti to můžu splácet?

Jak? Jak to chceš? Řekni jak.
Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.
Ty svině, ty svině, ty svině.
Jak? Řekni jak. Jak to chceš? Řekni jak.
Řekni jak. Řekni jak, anebo běž.

Ty svině, ty svině, ty svině.

Jak? Řekni jak. Řekni jak. Jak se máš?
Hahahahaáá! Sick shit! DeSade! Jak.

Příloha č. 19 – Haades, Duševní bankrot, Duševní bankrot

Strach a hnus, na furt v mý head.
Nevim, jestli chci žít, nebo být dead.

Ou shit. Rozdvojenej jak Two-face.
Chtěl sem to zastavit. Bohužel, too late.
Haades ve mně pořád roste, ventiluje
svůj hate.

Nenechá mě bejt, zas mě nutí jít lejt,
fetovat a být zlej. Zmrde, přidej.
Jak dlouho ještě? Dokud budeš živej.

Prokletej, ale vybral sem si sám.
Začlo to, když sem si poprvý řek, že si
dám.

Testuju sám na sobě, kam až se dá zajít.
Balancuju na hraně, ale zatím sem
neslít.

Co není, může být.

Drž hubu, ty sračko.

Kvůli tomu, že si v hajzlu, tě furt hák
bombí, jak Kličko.

Agresivní zmrde versus depresivní sráč.
Vzájemně se nesnášej, přitom sem to
furt já.

Nenávidím se a zároveň se mám rád.

Nejde si vybrat. Nejde si vybrat.

Z levý strany slyším svůj hlas: "Haades,

si Bůh, všechny je poprav."

Z pravý strany druhý já řve: "Škoda, že
neproběhl potrat."

Nekonečnej Mortal Kombat.

Dva dementi v jednom. No, to je
bomba.

Vítáme tě na tomhle albu a bacha na
hlavu, radši si vem helmu.

Můj rap z tebe udělá šelmu,
v devět ráno opouštíš hernu.

V metru na černo scháníš pergo, ale
jestli potkáš mě, tak se neptej, bro.

Nemám, nedám, mrdám, spěchám. Ti
řikám, ty vypatlaná píčo.

Tak mě neruš a běž už.

Já se nervu, když sem v nervu, já

rovnou tahám nůž.

Tak zmiz, nebo tě sejmu, zmrde.

Strach a hnus, na furt v mý head.

Nevim, jestli chci žít, nebo být dead.

Strach a hnus, na furt v mý head.

Nevim, jestli chci žít, nebo být dead.

Příloha č. 20 – Haades, Duševní bankrot, Home Office

Smál sem se smažkám a teď vypadám
jak voni.

Letos fetuju víc, než fetovali voni v
loni.

Nasedni si, bejby, sem princ na bílým
koni.

Pojedem na můj zámek a tam budem
brát drogy.

Smál sem se smažkám a teď vypadám
jak voni.

Letos fetuju víc, než fetovali voni v
loni.

Nasedni si, bejby, sem princ na bílým
koni.

Pojedem na můj zámek a tam budem
šňupat.

Už ani nevím, kdy sem naposled vylez
z bytu,

home office shit a sáček plnej shitu.

Vypadá to zase na kurevsky dlouhou
šichtu,

teď nemám hlad, bitch, necpi mi tu
šlichtu.

Mám rozepsaný čtyři texty, rozehraný
čtyři stoly.

Čtyři vokna na chatu, v každým se mě
ptaj za kolik.

Kolem sebe čtyři zdi. Nerad chodím
mezi lidi.

Už sem vzhůru čtyři dny a ještě to tak
na dva vidím.

Nerozeznám denní dobu, furt stažená
roleta,

nevím už ani, jestli je únor, nebo sobota.

Poznám jenom patnáctýho, to mi chodí
výplata.

Čas na výlet k bankomatu a pak jít
doplnit sklad.

Wrongway. Dal sem se po špatný
stezce.

Vyjetej sem zas nechal bůra v kešce,
nájem se nekoná, majitel má peška.

Sorry, brácho, okradli mě, budeš muset
počkat.

Smál sem se smažkám a teď vypadám
jak voni.

Letos fetuju víc, než fetovali voni v
loni.

Nasedni si, bejby, sem princ na bílým
koni.

Pojedem na můj zámek a tam budem
brát drogy.

Smál sem se smažkám a teď vypadám
jak voni.

Letos fetuju víc, než fetovali voni v
loni.

Nasedni si, bejby, sem princ na bílým
koni.

Pojedem na můj zámek a tam budem
šňupat.

Hrozně si v tom libuju, snifuju,
sportuju.

Ještě sem nedoletěl a už znova startuju.
Fuck you! Na to jít chrápat je moc brzy,
píčo.

Mám toho ještě ranec a sem dizzy, píčo.
Osmdesátá hodina odbyla, sem se zas
vymrdal úplně na debila.

Zhub sem čtyři kila. To je teda síla.

Melu hrozný hovna.

Sem alien jak Míla.

Sick shit. Moje milá mě posílá na detox.
V klidu, dám si pauzu, bejby, už jenom
jedna noc.

Ale tak to nebude a ona to dobře ví.

Motám ji jak Liberec do pavučiny lží.

Roluju kilo, jak zasranej koberec.

Ty si polib prdel, zmrde, není to tvoje
věc.

Kec, kec, kec, kecy, prdy, beďary.

Kdybyste místo toho radši něco dělali.

Jako já - seru na vaše hovory

a kmitám, abych měl na Stárech pořád
dolary.

A moh vobírat Maďary vo jejich
vejplaty
a když to klapne, i ten blbej nájem
půjdu zaplatit.

Smál sem se smažkám a teď vypadám

jak voni.

Letos fetuju víc, než fetovali voni v
loni.

Nasedni si, bejby, sem princ na bílým
koni.

Pojedem na můj zámek a tam budem
brát drogy.

Příloha č. 21 – *Haades, Duševní bankrot, Bloudim*

Ty zkurvená nulo,
podívej se na sebe.
Dyť už si úplná troska, ty vole.
Všichni se ti smějou,
i ty tvý kámoši, ty vole.
Rodina tě zavrhla,
dyť ty si úplnej nebožák.
Všichni tě nenáviděj, smějou se ti. Ty si
úplně mrdka, úplně k hovnu, chápeš?
Úplně k hovnu!

Už dost. Bloudim. Bloudim.
Už dost. Bloudim. Sem ztracenej
Už dost. Bloudim. Bloudim.
Už dost. Bloudim. Sem prokletej.

Furt se točím v kruhu jak zasranej
pakrut.
Vidiš můj krk, zmrde? Klidně s nim
zakruť.
Já už nemam chuť vůbec do ničeho.
Všechno je furt špatně, co je tohle za
život.
Když už nastane změna? Jedině
k horšímu.
Kurevsky dlouhá směna. Napíču.
Napíču.
Všechno je napíču. Dopíči. Kurva.
Hlava jak papiňák, chci si jí urvat
dřív, než to bouchne. Už dál nemůžu
koukat,
jak všechny kolem vysávám a ničím.
Dej mi pouta, nebo mě radši zab.
Udělal bych to sám, ale sem na to moc
srab.
Tak mi kurva porad'.
Když nechci žít svůj život,
ale nemám na to, si ho vzít,
a smrt se mi vyhýbá. Sem vodsouzenej
žít.
Asi se ta svině baví tím, že tak trpím.
Vo všechno už sem přišel, tak co chceš

ještě víc?

Já, já už bych chtěl jenom trochu
zkurvenýho světla ve tmě.
Zkusit najít aspoň trochu zkurvenýho
světla ve mně.

Už dost. Bloudim. Bloudim.
Už dost. Bloudim. Sem ztracenej
Už dost. Bloudim. Bloudim.
Už dost. Bloudim. Sem prokletej.

Nechápu, proč musím pořád bloudit
v temnotách.
Bude mi třicet let a nikam sem to
nedotáhl.
Zavřenej v jednom bodě, nemůžu se
hnout z místa.
Proč tu vůbec sem a jakej to má
všechno význam?
Když konečně přišlo něco jako láska,
zničil sem jí život, udělal z ní blázna.
Jedna blbá sázka a přídu i vo bejvák,
bude ze mě bezd'ák a pude mi, kurva,
vo kejhák.
Levej hák, pravej hák, dostávám ránu za
ránou.
Chtěl bych ze země vstát, bejt zas pevně
na nohou.
Proto pouštím ven tuhle ukňouranou
flow, potřebuju helpnout, kde všichni
kurva sou?
Please somebody help me.
Potřebuju, kurva, pomoc.
Please somebody help me.
Už nechci bloudit, mam toho dost.

Bloudim, bloudim, bloudim, bloudim,
bloudim, bloudim, bloudim.

Příloha č. 22 – *Haades, Deep Space 9, Odlet*

Každej den víc se vzdaluju lidem,
až mě děsí, jakym mě to naplňuje
klidem.

Všechny mrdám, sem pod vlivem.
Sedim sjetej doma sám, obklopenej
beatem.

Každej den víc se vzdaluju lidem,
až mě děsí, jakym mě to naplňuje
klidem.

Všechny mrdám, sem pod vlivem.
Sedim sjetej v bytě sám, lítám.

Deep Space 9, Deep Space 9
Deep Space 9, Deep Space 9
Deep Space 9, Deep Space 9
Deep Space 9

Země neni pro mě, sem odjinud.

Cejtim, že když zůstanu, tak zahynu.
Duše mi bankrotuje, sem vůbec ještě
člověk?

Lidi mě iritujou, chci co nejdál od nich.
Proto sem podnik tuhle cestu do
vesmíru.

Zavřel sem se do skříně a objevil tam
škvíru.

Byla v ní červí díra.

Dal sem si čáru, nadech se a vlít tam.

Teď tam lítám, pluju hlubinou.

V kosmu mýho mozku, víc deep každou
hodinou,

sem se nestih rozloučit s fellama a
rodinou,
ani svojí čubinou. Snad mi jednou
prominou.

Nebo mě vymažou, zapomenou, jak já
na ně?

Stejně mě nechápali. Co já s nima.

Mám svůj svět jinak vymyšlenej.

Deep Space 9, píčo, tam mi je hej.

Každej den víc se vzdaluju lidem,
až mě děsí, jakym mě to naplňuje
klidem.

Všechny mrdám, sem pod vlivem.
Sedim sjetej doma sám, obklopenej
beatem.

Každej den víc se vzdaluju lidem,
až mě děsí, jakym mě to naplňuje
klidem.

Všechny mrdám, sem pod vlivem.
Sedim sjetej doma sám, obklopenej
beatem.

Deep Space 9, Deep Space 9, Deep
Space 9

Příloha č. 23 – *Haades, Deep Space 9, Bezvědomí*

Hej, vstávej. Hej, vstávej. Hej, vstávej,
Hej, vstávej. Hej, vstávej. Vstávej.
Vstávej. Vstávej. Vstávej.

Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš?
Vrať se z toho podvědomí,
pojď domů, domů.
Vrať se domů.
Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš?
Vrať se z toho podvědomí,
pojď domů, domů.
Vrať se domů.

Sem na kaši.
Fucked up shit.
Chtěl sem jít fakt už spát,
pak sem dal tři.
A teď sem zas v akci,
mačkám. To to fakt tak chci?
Takhle chovat se?
Za každým rohem,
někomu visim prachy.
Musim schovat se.

Běžim hledat poradce.
Pane, prosím, porad'te.
Cože? Že bych měl přestat brát ty
drogy?
Ty vole, to snad ne.
Ne, nejde to, protože v podstatě,
drogy jsou moje podstata.
Vždyť na tom stojí celá ta moje
zkrvená rapová postava.
Mám zbourat to, co sem postavil?
Proč? Abych tu do sta byl?
Žít obyčejnej život?
Z toho je mi zle,
jenom když si to představím.
Jasně, možná budu moct rapovat,
i když přestanu fetovat,
ale bude to někoho zajímat?
Co když se jim začnu zajídat?

Tohle se nedá předvídat,
ale musím se přestat zabíjet,
nebo se na to můžu rovnou vysrat
a můžu se jít, kurva, zabít hned.

Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš.
Vrať se z toho podvědomí,
pojď domů, domů.
Vrať se domů.
Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš.
Vrať se z toho podvědomí,
pojď domů, domů.
Vrať se domů.
Teda, jestli máš vůbec ještě kam?

Kámo, stop.
Tohle podle mně už není v pořádku.
Seš to ještě pořád ty?
Chtělo by to přestávku.
Nebo aspoň přesnídávku,
nebo aspoň menší dávky,
nebo začít od začátku,
nebo skoč, ty pičo, z lávky.
Přestaň do sebe cpát ty látky.
Už tě brzděj, držej tě zpátky.
To nevidíš, jak seš na hovno?
Nechceš se trochu narovnat?
Co třeba zkusit urovnat,
vztahy, který jsi zanedbal?
Ty lidi tě třeba budou mít furt rádi,
i když tys na ně zapomněl.
Takhle se přece nedá žít dál. Bejt sám.
Vždyť to musíš cejtít sám.
Jestli ihned nezačneš jednat,
do roka seš dead,
to ti přísahám.
Houstone, máme problém!
Chci ukončit misi, přistávám.
Přiznávám, že už to nedávám,
Vzdávám se, prohrávám.
Otáčím kurz, vracím se domů.
Šanci snad ještě pořád mám.

Řekni mi, kde se dá sehnat pomoc.
Okamžitě vo ní požádám.

Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš.
Vrat' se z toho podvědomí,
pojd' domů, domů.

Vrat' se domů.
Hej. Seš už skoro v bezvědomí.
Kdy už si to uvědomíš.
Vrat' se z toho podvědomí,
pojd' domů, domů.
Vrat' se domů.

Příloha č. 24 – *Haades, Deep Space 9, Truman Show*

Nemám nad tím moc, ale moc se tím bavím.
Sleduju, jak sem moc, třetí noc si to valím.
Jako bych sledoval kultovní feťáckej film,
co mě tak pohltit, že sem se ocit uvnitř něj.
Co se to děje? Pičo, please somebody help me.
Osm hodin už se snažim přestat fotit selfies.
Došlo matro, dones další.
Dope fiend, help me, fresh free, perník, sem s tím.
Co vyšel bankrot, připadám si, že jen sním.
Dřív ani píču, najednou mě chtěj ženský -
princ na bílým koni, vyprcaný Honza Čenský.
Dostávám, za svý kreténství.
Už nechodim do práce a telefon mám vplej,
ale všude mě chtěj mít. Na to sem nebyl zvyklej.
Mám teď to, co sem mít dycky chtěl, - sick fame.
Šest set lidí v klubu, všichni řvou můj nickname.

Sleduju svůj life jak zsranej film.
Film, ve kterym sem, fucking Truman Show.
Zmrdi furt jen lžou, tohleto je real.
Jedu fucking Truman Show, fucking fucking Truman Show.
Sleduju svůj life jak zsranej film.

Film, ve kterym sem, fucking Truman Show
Zmrdi furt jen lžou, tohleto je real.
Jedu fucking Truman Show, fucking fucking Truman Show.

Bylo jen otázkou času, kdy tuhleto idylku killne twist,
ale že to přijde tak rychle, nestih sem vůbec nic.
Najednou je všechno jinak,
já mám ze všeho strach, hlavně z blížící se zimy.
Jednou nohou na ulici druhou nohou v Bohnicích,
a pravděpodobně mám nádor na plicích.
Místo po nemocnicích si lítám pro pytlíky.
Sjedu tě. Proto když mě za to sjedeš. Jo, tak díky.
Utopil sem v moři lží důvěru těch nejbližších,
a teď, když se topim sám, tak už nikdo neslyší,
mý věčný skučení vo utrpení a věčný prošení vo vodpuštění.
Ten zmrd už se nezmění - hřbitov nebo vězení.
Smíření s osudem, ale střídá prozření,
že ještě jedno možný řešení tady asi je. -
Přestat bejt divák a chopit se radši režie

Sleduju svůj life jak zsranej film.
Film, ve kterym sem, fucking Truman Show.
Zmrdi furt jen lžou, tohleto je real.
Jedu fucking Truman Show, fucking fucking Truman Show.